

ขอบเขตการช่วยเหลือจากสถาบันการเงินของรัฐ

สำนักงานธนกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม กระทรวงอุตสาหกรรม

ก. ประวัติ

เมื่อปีงบประมาณ ๒๕๐๖ คณะรัฐมนตรีลงมติเห็นชอบกับโครงการเงินกู้เพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดย่อม ซึ่งคณะทำงานประกอบด้วยผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ ผู้แทนกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ผู้แทนธนาคารเกษตร จำกัด และผู้แทนธนาคารมณฑล จำกัด จัดทำเสนอโดยมีหลักการให้กระทรวงการคลัง กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมกับธนาคารพาณิชย์ของรัฐบาล คือ ธนาคารเกษตร จำกัด กับธนาคารมณฑล จำกัด ร่วมกันดำเนินงานให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดย่อมได้กู้เงินไปลงทุนเกี่ยวกับการจัดตั้งโรงงานขึ้นใหม่ หรือปรับปรุงขยายกิจการให้ทันสมัยและเพิ่มผลผลิตในระยะยาวด้วยอัตราดอกเบี้ยต่ำ โดยกระทรวงการคลังทำหน้าที่ควบคุมการเบิกจ่ายเงินงบประมาณเพื่อการนี้ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมทำหน้าที่ควบคุมการบริหารงาน สำนักงานเงินกู้เพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดย่อม ซึ่งจัดตั้งขึ้นทำหน้าที่วิเคราะห์คำร้องและโครงการขอเงินตามหลักวิชาการสำหรับประกอบการวินิจฉัยให้กู้เงินของคณะกรรมการพิจารณาเงินกู้ เพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดย่อม ส่วนธนาคารพาณิชย์ทั้งสองทำหน้าที่ประเมินราคาหลักทรัพย์ค้ำประกัน และรักษาเงินที่จะให้กู้ยืมตามโครงการนี้ โดยทำหน้าที่เบิกจ่ายและเรียกเก็บต้นเงินกับดอกเบี้ยเงินกู้ด้วย รัฐบาลได้จัดงบประมาณให้ปีละ ๑๐ ล้านบาท เป็นระยะ ๓ ปีตั้งแต่ปี ๒๕๐๗ เป็นต้นมา และให้ธนาคารทั้งสองออกเงินสมทบเงินงบประมาณนี้ ตามยอดเงินที่สำนักงานเงินกู้เพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดย่อมจะนำไปฝากเป็นคราว ๆ ในอัตราส่วน ๑ : ๑

ปีงบประมาณ ๒๕๐๗ คณะรัฐมนตรีได้จัดสรรเงินงบประมาณตามโครงการเงินกู้ เพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดย่อมให้เป็นปีแรก ๑๐ ล้านบาท และแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำหน้าที่บริหารงานการให้กู้เงินเพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดย่อมนี้ด้วย เรียกว่า "คณะกรรมการพิจารณาเงินกู้เพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดย่อม" โดยมีอธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม เป็นประธาน

กับมีผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนสำนักงบประมาณ ผู้แทนสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ กรรมการผู้จัดการธนาคารเกษตร จำกัด กรรมการผู้จัดการธนาคารมณฑล จำกัด เป็นกรรมการ และผู้จัดการสำนักงานธนกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อมเป็นเลขานุการ

๑๖ มีนาคม ๒๕๐๗ เริ่มเปิดสำนักงานเงินกู้เพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดย่อมขึ้นที่ อาคารนารายณ์ภักดิ์ เขิงสะพานขาว ถนนหลานหลวง กรุงเทพมหานคร

๑ มิถุนายน ๒๕๐๘ สำนักงานเงินกู้เพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดย่อม ย้ายมาตั้ง อยู่ที่อาคารเลขที่ ๑๖ อาคาร ๖ ถนนราชดำเนิน กรุงเทพมหานคร

๑๔ มีนาคม ๒๕๐๘ รัฐบาลรวมธนาคารเกษตร จำกัด และธนาคารมณฑล จำกัด เข้าด้วยกันโดยจัดตั้งเป็นธนาคารกรุงไทย จำกัด ชั้นใหม่ สำหรับการดำเนินงานตามโครงการ เงินกู้เพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดย่อม ธนาคารกรุงไทย จำกัด ยังคงร่วมมือกับสำนักงาน เงินกู้เพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดย่อมต่อไปตามหลักเกณฑ์เดิม

๒๐ มกราคม ๒๕๑๒ สภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ อนุมัติให้ปรับปรุงโครงการ เงินกู้เพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดย่อม โดยให้เปลี่ยนชื่อโครงการเดิมเป็นโครงการธนกิจ อุตสาหกรรมขนาดย่อม และให้เปลี่ยนชื่อ "สำนักงานเงินกู้เพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดย่อม" เป็น "สำนักงานธนกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม" กับเปลี่ยนแปลงอัตราเงินสมทบของธนาคาร กรุงไทย จำกัด ซึ่งจะช่วยให้กู้ยืมจากอัตราส่วน ๑ : ๑ เป็น ๑ : ๓ คือ ธนาคารกรุงไทย จำกัด จะออกเงินสมทบเป็น ๓ เท่าของเงินที่สำนักงานธนกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อมนำไปฝาก ไว้ที่ธนาคาร ต่อมาคณะรัฐมนตรีได้ลงมติเห็นชอบด้วย (หนังสือสำนักงานเลขาธิการคณะ รัฐมนตรี ที่ สร. ๐๔๐๒/๔๔๗๑ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๑๒)

๖ พฤษภาคม ๒๕๑๒ มีการปรับปรุงคณะกรรมการพิจารณาเงินกู้เพื่อส่งเสริม อุตสาหกรรมใหม่ โดยมีผู้แทนกระทรวงเศรษฐกิจเพิ่มมาอีก ๑ ท่าน

๓๐ มีนาคม ๒๕๑๓ คณะรัฐมนตรีได้มอบให้สำนักงานธนกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม ขยายบริการให้กู้ยืมเงินไปยังผู้ได้รับสัมปทานการไฟฟ้าขนาดเล็กด้วย โดยจัดสรรเงินงบประมาณ ให้เพื่อการนี้ ๕ ล้านบาท กับได้แต่งตั้งกรรมการพิจารณาเงินกู้เพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดย่อม เพิ่มขึ้นอีก ๒ ท่าน คือผู้แทนกรมโยธาเทศบาลและผู้แทนการพลังงานแห่งชาติ

๔ มิถุนายน ๒๕๑๕ สภาคณะปฏิวัติให้ปรับปรุงโครงการธกษอุตสาหกรรมขนาดย่อม โดยขยายวงเงินที่ให้กู้ยืมจากรายละต่ำกว่า ๕๐๐,๐๐๐ บาทเป็นรายละไม่เกิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท และเปลี่ยนชื่อคณะกรรมการพิจารณาเงินกู้เพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดย่อมเป็น "คณะกรรมการอำนวยการธกษอุตสาหกรรมขนาดย่อม"

ข. วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ในการให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดย่อม และผู้ได้รับสัมปทานการไฟฟ้าขนาดเล็ก มีดังต่อไปนี้

๑. เพื่อให้ผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการประกอบอุตสาหกรรมที่ควรได้รับการสนับสนุนส่งเสริมแต่ขาดแคลนเงินลงทุน ได้มีโอกาสนำความรู้ความสามารถของตนมาริเริ่มให้เกิดประโยชน์ในวิสาหกิจอุตสาหกรรม

๒. เพื่อให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดย่อมที่ทำอยู่แล้ว แต่มีเงินทุนไม่พอที่จะขยายหรือปรับปรุงกิจการให้ทันสมัย ให้สามารถเพิ่มผลผลิตทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพให้สูงขึ้น

๓. เพื่อให้เอกชนที่ได้รับสัมปทานการไฟฟ้าได้กู้เงินไปใช้ในการก่อสร้างการไฟฟ้าสัมปทานใหม่ หรือปรับปรุงขยายกิจการการไฟฟ้าสัมปทานที่มีอยู่แล้ว เพื่อให้บริการแก่ประชาชนให้ดียิ่งขึ้น

ค. หน้าที่และความรับผิดชอบของสำนักงานธกษอุตสาหกรรมขนาดย่อม

สำนักงานธกษอุตสาหกรรมขนาดย่อมมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

๑. ทำหน้าที่เป็นสำนักงานบริหารงานของคณะกรรมการอำนวยการธกษอุตสาหกรรมขนาดย่อม ได้แก่

ก) ให้คำปรึกษาแนะนำและอำนวยความสะดวกแก่ผู้ที่สนใจจะกู้เงินในเรื่องพิธีการที่จะขอกู้เงินและรับคำร้องขอกู้เงิน และวินิจฉัยเบื้องต้นว่าจะสมควรรับเรื่องไว้พิจารณาหรือไม่

ข) รวบรวมรายงานการวิเคราะห์โครงการขอเงินของเจ้าหน้าที่ฝ่ายวิเคราะห์ของสำนักงานธกษฯ และรายงานผลของการประเมินราคาหลักทรัพย์ค้ำประกันของ

ธนาคาร แล้วสรุปเรื่องเสนอคณะกรรมการอำนวยการชนกิจฯ เพื่อพิจารณาชี้ขาด

ค) จัดระเบียบวาระการประชุม ออกหนังสือเชิญประชุม บันทึกรายงานการประชุมเก็บเอกสารหลักฐานของคณะกรรมการอำนวยการชนกิจฯ และปฏิบัติงานธุรการอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการอำนวยการชนกิจฯ หรือประธานคณะกรรมการอำนวยการชนกิจฯ จะสั่งมา

ง) แจกมติคณะกรรมการอำนวยการชนกิจฯ ซึ่งได้อนุมัติวงเงินและเงื่อนไขที่ให้กับธนาคารทราบ เพื่อจะได้ทำสัญญาให้กู้เงินกับผู้ขอขอกู้ต่อไป

จ) ทำการติดตามผลงานของผู้ที่ได้รับเงินกู้ไปแล้ว ได้ปฏิบัติงานเป็นผลตามโครงการหรือไม่อย่างไร แล้วรายงานให้คณะกรรมการอำนวยการชนกิจฯ ทราบเป็นระยะ ๆ ไป

๒. ทำหน้าที่วิเคราะห์คำร้องและโครงการขอกู้เงินที่สมควรจะได้รับความช่วยเหลือ ส่งเสริมทางด้านเทคนิค การผลิต การเงิน การจัดการ การตลาด และการเศรษฐกิจทั่วไป เพื่อนำเสนอคณะกรรมการอำนวยการชนกิจฯ วินิจฉัยชี้ขาดว่าสมควรให้กู้เงินได้เพียงใดหรือไม่

๓. ประกาศเผยแพร่ให้ประชาชนทราบโครงการและหลักเกณฑ์การให้กู้เงินโดยแพร่หลายทั่วถึง เพื่อให้มีผู้ลงทุนประกอบอุตสาหกรรมใหม่ ๆ ขึ้น หรือปรับปรุงขยายกิจการให้เจริญก้าวหน้า

๔. ติดต่อประสานงานระหว่างกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม คณะกรรมการอำนวยการชนกิจฯ และธนาคารกรุงไทย จำกัด หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ เกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้ประกอบการขนาดย่อม หรือผู้ที่ได้รับสัมปทานการไฟฟ้าขนาดเล็ก

๕. รวบรวมข้อมูล ข้อเสนอเทศ และสถิติต่าง ๆ เกี่ยวกับผู้ที่ได้รับอนุมัติให้กู้เงินไปแล้ว เพื่อทำการวิจัยปัญหาในการดำเนินงานอุตสาหกรรม หรือกิจการไฟฟ้าสัมปทาน เพื่อหาทางปรับปรุงแก้ไขให้ดียิ่งขึ้น

๖. ให้คำปรึกษาแนะนำงานในด้านเทคนิคอุตสาหกรรม วิศวกรรม การตลาด และการจัดการ รวมทั้งเผยแพร่วิชาการที่ทันสมัยแก่ผู้ที่ได้รับอนุมัติให้กู้เงินไปแล้ว ตลอดจนจัด

ให้มีการฝึกอบรมเจ้าของผู้จัดการ หรือเจ้าหน้าที่ในเมื่อเห็นว่าจำเป็นหรือได้รับคำขอร้อง เพื่อส่งเสริมให้การเพิ่มผลผลิตมีประสิทธิภาพสูงขึ้น

ง. การจัดองค์การ

สำนักงานธกษ. มีผู้จัดการเป็นผู้รับผิดชอบบริหารงาน และขึ้นตรงต่ออธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ส่วนการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการให้กู้เงินเพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดย่อม และพัฒนาการไฟฟ้าสัมปทานขนาดเล็กอยู่ภายใต้นโยบายและมติของคณะกรรมการอำนวยการธกษ.อุตสาหกรรมขนาดย่อม

การแบ่งส่วนงานของสำนักงานธกษ. มีดังต่อไปนี้

๑. กองกลาง มีหน้าที่บริหารงานฝ่ายธุรการของสำนักงาน เช่น งานสารบรรณ งานการเงิน การบัญชี งานพัสดุของสำนักงาน งานการเจ้าหน้าที่ และงานประชาสัมพันธ์ รวมทั้งงานการรวบรวมสถิติผลงานและจัดทำรายงานประจำเดือน ประจำปี ฯลฯ ด้วย กองนี้แบ่งออกเป็น ๒ แผนกคือ

ก) แผนกเลขานุการ มีหน้าที่รับผิดชอบในงานสารบรรณของสำนักงาน เช่น งานรับ-ส่ง ร่างโต้ตอบ เก็บหนังสือหลักฐาน งานพิมพ์หนังสือ ฯลฯ กับรวบรวมสถิติข้อมูลเกี่ยวกับกิจการอุตสาหกรรม และการให้กู้เงินเพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดย่อม เพื่อจัดทำรายงานประจำเดือน ประจำปี ทำหน้าที่ประสานงานระหว่างกองต่าง ๆ ภายในสำนักงานธกษ. รวมทั้งระหว่างหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องซึ่งอยู่นอกสำนักงานธกษ. กับปฏิบัติงานในเรื่องการเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน เช่น การทำและรักษาทะเบียนประวัติ และควบคุมดูแลพนักงานขับรถและรถยนต์ของสำนักงาน

ข) แผนกการเงิน มีหน้าที่เบิกจ่ายเงินงบประมาณที่ได้รับประจำปี ควบคุมยอดเงินทุนหมุนเวียนให้ผู้ที่ธนาคาร ควบคุมการเบิกจ่ายเงินกู้ของผู้ที่ได้รับอนุมัติให้กู้เงินไปแล้ว จัดทำบัญชีควบคุมการชำระหนี้สินของผู้กู้เงินให้เป็นปัจจุบัน จัดทำบัญชีการเงินและการพัสดุของสำนักงาน รวมทั้งการทำงบดุลประจำปี ควบคุมดูแลบูรณะบำรุงรักษาพัสดุและทรัพย์สินของสำนักงาน ทำหน้าที่เบิกจ่ายเงินเดือนเจ้าหน้าที่และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ รวมทั้งการเรียกเก็บเงินรายได้ของสำนักงานธกษ.

๒. กองพิจารณาการขอกู้เงิน มีหน้าที่ให้คำปรึกษาแนะนำแก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดย่อมทั่วไปในปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการดำเนินงานอุตสาหกรรม ให้คำปรึกษาแนะนำและอำนวยความสะดวกแก่ผู้ที่มีความประสงค์จะขอกู้เงินในการทำและยื่นคำร้องขอกู้เงิน และพิจารณาคำร้องขอกู้เงินที่ยื่นมายังสำนักงานธนกิจฯ ว่าอยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะให้กู้เงินได้ตามระเบียบที่กำหนดไว้หรือไม่ แล้วเสนอให้ผู้จัดการสำนักงานธนกิจฯ วินิจฉัยชี้ขาด

๓. กองวิเคราะห์โครงการ มีหน้าที่ทำการวิเคราะห์โครงการขอกู้เงิน ทางด้านการผลิต การวิศวกรรม ต้นทุนการผลิตของผลิตภัณฑ์ การตลาด การจัดการ และการเศรษฐกิจทั่วไป กับจัดทำรายงาน สรุปข้อคิดเห็นเสนอผู้จัดการ ให้คำปรึกษาหารือเกี่ยวกับปัญหาทางด้านเศรษฐกิจทั่วไป กับจัดทำรายงาน สรุปข้อคิดเห็นเสนอผู้จัดการ ให้คำปรึกษาหารือเกี่ยวกับปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ การตลาด และการจัดการธุรกิจ ในโอกาสอันควร รวมทั้งทำการวินิจฉัยการปฏิบัติงานของผู้กู้ในเมื่อมีปัญหาเกิดขึ้น

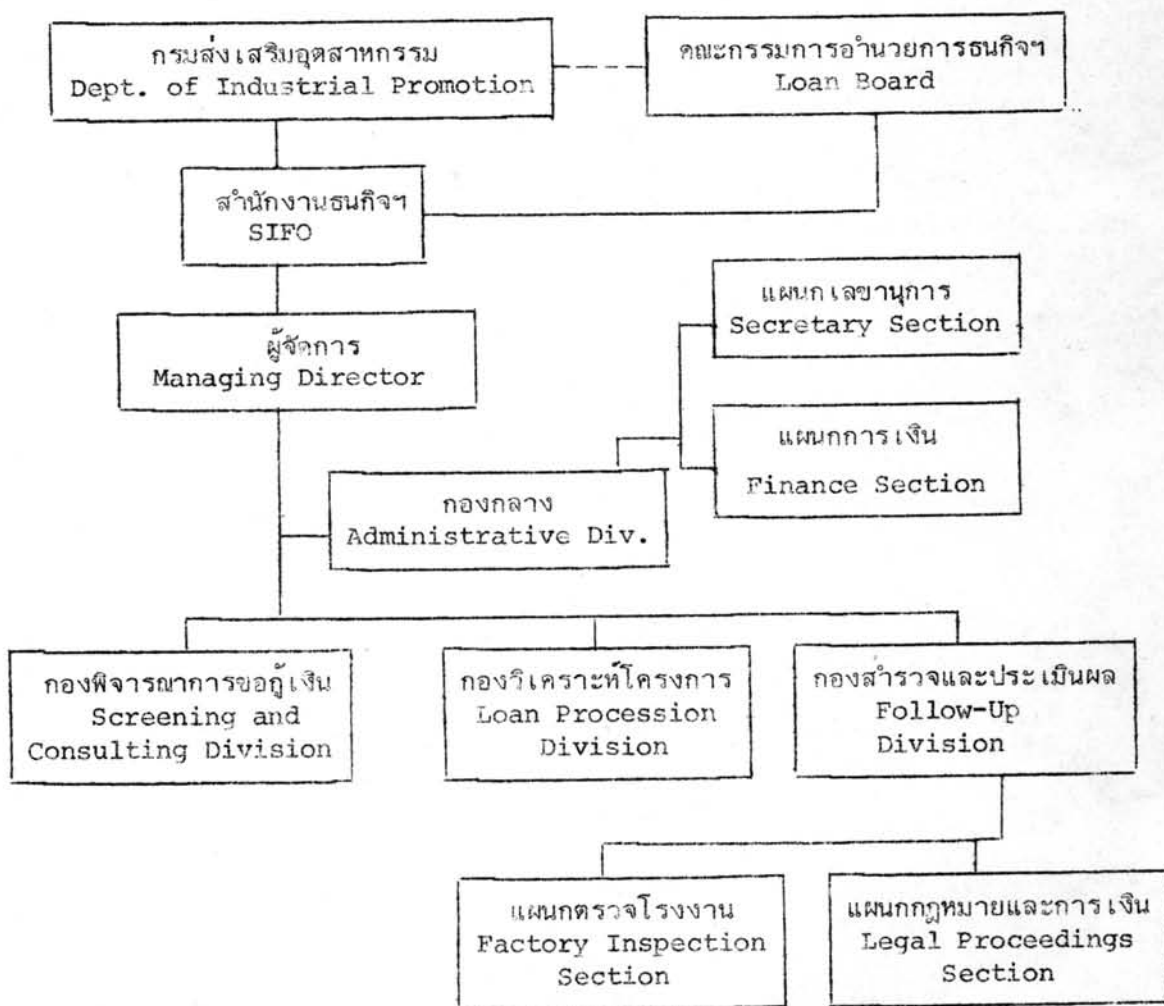
๔. กองสำรวจและประเมินผล มีหน้าที่ติดตามผลงานของผู้ที่ได้รับอนุมัติให้กู้เงินไปแล้ว รวบรวมสถิติข้อมูลและประเมินผลว่าผู้กู้ได้ปฏิบัติงานเป็นผลตามโครงการหรือไม่อย่างไร กับช่วยแก้ปัญหาในการดำเนินงานของผู้กู้ในเมื่อได้รับคำร้องขอ แบ่งงานออกเป็น ๒ แผนก คือ

ก) แผนกกฎหมายและการเงิน มีหน้าที่และพิจารณาปัญหาเกี่ยวกับการกู้ยืมทั้งทางกฎหมายและการเงิน เช่น การละเมิดสัญญา ฯลฯ จัดทำข้อตกลงการให้กู้เงิน เพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดย่อม และการไฟฟ้าสัมปทานขนาดเล็ก ระหว่างผู้ได้รับอนุมัติให้กู้ได้แล้วกับกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม เก็บรักษาฉบับข้อตกลง และสัญญาเงินที่ผู้กู้ทำไว้กับธนาคาร ช่วยฝ่ายธนาคารตรวจสอบและเร่งรัดให้ผู้ชำระดอกเบี้ยและต้นเงินตามที่ทำสัญญาเงินไว้กับธนาคาร รวบรวมสถิติข้อมูลเกี่ยวกับกิจการอุตสาหกรรมที่ได้รับอนุมัติให้กู้เงินไปแล้ว และทำการวิจัยสถานการณ์ของโรงงานอุตสาหกรรม และผู้ประกอบการอุตสาหกรรมที่ได้รับเงินกู้ไปแล้ว ติดต่อประสานงานระหว่างผู้กู้ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมและธนาคารทั้งในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด

ข) แผนกตรวจสอบโรงงาน มีหน้าที่สำรวจตรวจสอบสภาพของโรงงาน เครื่องจักรและสินทรัพย์ประจำของโรงงานที่ได้รับอนุมัติให้กู้เงินไปแล้ว จัดทำแบบแปลนแผนผังของโรงงานและ เครื่องจักรของโรงงานที่ได้รับอนุมัติให้กู้เงินเพื่อใช้เป็นหลักฐานในการควบคุมงาน ควบคุมการก่อสร้างอาคารหรือการติดตั้งเครื่องจักรของผู้ที่ได้รับอนุมัติให้กู้เงิน เพื่อให้เป็นไปตามแบบแปลนและแผนผังในข้อตกลง ให้ข้อเสนอแนะแก่เจ้าของหรือผู้จัดการโรงงาน อุตสาหกรรมที่ได้รับอนุมัติให้กู้เงินไปแล้ว ในการแก้ไขปัญหากับทางด้านเทคนิคอุตสาหกรรม การจัดการและวิศวกรรม หรือในด้านการปรับปรุงโรงงานให้ทันสมัยและจัดให้มีการฝึกอบรม เจ้าของหรือเจ้าหน้าที่ของโรงงานผู้กู้ในโอกาสอันสมควร

แผนภาพที่ ๘

การจัดองค์การของสำนักงานธนกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม

จ. คณะกรรมการอำนวยการธนกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม

คณะรัฐมนตรีได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง เรียกว่า "คณะกรรมการพิจารณาเงินกู้เพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดย่อม" และต่อมาได้เปลี่ยนชื่อเป็น "คณะกรรมการอำนวยการธนกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม" ให้ทำหน้าที่ริเริ่มจัดตั้งขึ้นในการให้กู้เงิน ตลอดจนวางนโยบายระเบียบการ ข้อบังคับต่าง ๆ ในการให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมขนาดย่อมและผู้ได้รับสัมปทานการไฟฟ้าขนาดเล็กกู้เงินและบริหารงาน เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการธนกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม

คณะกรรมการอำนวยการธนกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม (ในปัจจุบันปี ๒๕๒๒)

ประกอบด้วย

๑.	อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม (ดร. ประภาส จักกะพาก)	ประธานกรรมการ
๒.	ผู้แทนกระทรวงการคลัง	กรรมการ
๓.	ผู้แทนสำนักงานงบประมาณ	"
๔.	ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	"
๕.	ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์	"
๖.	ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย	"
๗.	ผู้อำนวยการกองเพิ่มผลผลิตอุตสาหกรรม กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม	"
๘.	ผู้แทนกรรมการผู้จัดการใหญ่ธนาคารกรุงไทย จำกัด	"
๙.	ผู้จัดการสำนักงานธนกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม	กรรมการและเลขานุการ
๑๐.	ผู้ช่วยผู้จัดการสำนักงานธนกิจฯ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ฉ. หลักเกณฑ์การให้กู้เงิน

๑. ประเภทอุตสาหกรรมที่อยู่ในข่ายให้กู้เงิน

ก) อุตสาหกรรมโรงงาน (Manufacturing Industries)

ข) อุตสาหกรรมบริการ (Servicing Industries)

- ด) อุตสาหกรรมหัตถกรรม (Handicraft Industries)
 ง) อุตสาหกรรมในครอบครัว (Cottage or Home Industries)

๒. อุตสาหกรรมที่ยังไม่อยู่ในข่ายการให้ความช่วยเหลือ

- (๑) โรงสีข้าว (ยกเว้นโรงสีข้าวขนาดกลาง คือสีข้าวได้วันละ ๑๕-๕๕ เกวียน ให้กู้ซื้อเครื่องจักรและก่อสร้างอาคารได้)
 (๒) โรงเลื่อยไม้
 (๓) โรงงานน้ำตาลทราย
 (๔) โรงน้ำแข็ง
 (๕) โรงงานไม้ขีดไฟ
 (๖) โรงงานทำกระสอบป่าน
 (๗) โรงงานทำน้ำอัดลม
 (๘) โรงงานสุราทุกชนิด โรงงานเบียร์
 (๙) โรงงานยาสูบ
 (๑๐) โรงงานฆ่าสัตว์
 (๑๑) โรงงานพิมพ์หนังสือ
 (๑๒) โรงงานทำสบู่
 (๑๓) โรงงานปั่นด้าย
 (๑๔) โรงงานอัดปอ
 (๑๕) โรงงานผลิตผงชูรส
 (๑๖) โรงงานไม้อัดและเซฟริงบอร์ด
 (๑๗) โรงงานซีเมนต์
 (๑๘) โรงงานพ่นสี
 (๑๙) โรงงานผลิตยาต่างประเทศ
 (๒๐) อุตสาหกรรมท่องเที่ยว
 (๒๑) โรงงานประกอบรถยนต์
 (๒๒) โรงงานทำถ่านไฟฟ้าและแบตเตอรี่ทุกชนิด

- (๒๓) โรงงานผลิตกระดาษพิมพ์ เซียน ที่ใช้เครื่องจักร
- (๒๔) โรงงานผลิตภาพยนตร์
- (๒๕) โรงงานที่อยู่ในระหว่างการได้รับความช่วยเหลือทางการเงินจากบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
- (๒๖) โรงงานที่มีสินทรัพย์ประจำ หรือ เงินทุนจดทะเบียนเกินกว่า ๕ ล้านบาทขึ้นไป
- (๒๗) โรงงานที่คณะกรรมการอำนวยการธกษจัดอุตสาหกรรมขนาดย่อมระบุให้ระงับการช่วยเหลือหรือยังไม่พิจารณาส่งเสริม

๓. วงเงินที่จะอนุมัติให้กู้

วงเงินที่จะให้กู้ได้นั้น รายหนึ่งไม่เกิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งล้านบาทถ้วน) แต่การพิจารณาให้กู้ได้รายละเอียด โดยเงื่อนไขอย่างไร อยู่ในความวินิจฉัยของคณะกรรมการอำนวยการธกษจัดอุตสาหกรรมขนาดย่อม

๔. วัตถุประสงค์ในการนำเงินกู้ไปใช้ในกิจการ

เงินที่ให้กู้จะนำไปใช้ได้วัตถุประสงค์ต่อไปนี้

- (๑) เป็นทุนหมุนเวียน
- (๒) เป็นค่าซื้อที่ดินตั้งโรงงานหรือขยายบริเวณโรงงาน รวมทั้งเป็นค่าปรับปรุงที่ดิน
- (๓) เป็นค่าก่อสร้างอาคารโรงงานหรือสิ่งก่อสร้างอื่นที่จำเป็นเกี่ยวกับการผลิตหรือการดำเนินงานของกิจการ
- (๔) เป็นค่าซื้อ เครื่องจักร อุปกรณ์ เกี่ยวกับการผลิตหรือการดำเนินการของโรงงาน
- (๕) เป็นค่าซื้ออุปกรณ์อื่น ๆ เช่น เครื่องมือยกขนหรือยานพาหนะสำหรับขนส่งวัตถุดิบและสินค้า ฯลฯ

๕. อัตราดอกเบี้ยและการชำระดอกเบี้ย

การให้กู้เงินนี้ให้ผ่อนชำระต้นเงินคืนในระยะปานกลางและระยะยาว คือ ตั้งแต่ ๓ ปีขึ้นไปจนถึง ๑๐ ปี

อัตราดอกเบี้ยคิดร้อยละ ๘.๕ ต่อปี

การชำระดอกเบี้ยจะแบ่งให้ชำระเป็นงวด ๆ ละ ๓ เดือนหรือ ๖ เดือน ตามความเหมาะสม นับตั้งแต่วันเบิกจ่ายเงินจากธนาคารตามสัญญาเงิน

๖. การชำระเงินต้นคืน

ผู้กู้จะต้องผ่อนชำระต้นเงินกู้คืนภายในกำหนดเวลาที่คณะกรรมการอำนวยการธนกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม ได้พิจารณาอนุมัติโดยผ่อนชำระเป็นงวด ๆ ละ ๓ เดือนหรือ ๖ เดือนตามความเหมาะสม และมีระยะเวลาปลอดหนี้ (Grace Period คือยังไม่ต้องส่งต้นเงินคืน) ตามความเหมาะสมอีกด้วย

๗. ผู้มีสิทธิขอกู้เงิน

ผู้มีสิทธิขอกู้เงินจะเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลก็ได้ กรณีที่เป็นบุคคลธรรมดาต้องเป็นเจ้าของกิจการ ถ้าเป็นนิติบุคคลต้องเป็นผู้จัดการ ซึ่งมีอำนาจตามกฎหมาย

๘. สถานที่ติดต่อและยื่นคำร้องขอกู้เงิน

ก) ผู้มีความประสงค์จะขอกู้เงิน ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร และจังหวัดใกล้เคียงควรติดต่อขอคำแนะนำและยื่นคำร้องได้ที่สำนักงานธนกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ซึ่งตั้งอยู่เลขที่ ๑๖ อาคาร ๖ ถนนราชดำเนิน กรุงเทพมหานคร โทร. ๒๒๒๒๓๒๙, ๒๒๑๓๘๘๗

ส่วนผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในต่างจังหวัด ก็ให้ขอแบบคำร้องขอกู้เงินและคำแนะนำได้ ณ ที่ทำการของธนาคารกรุงไทย จำกัด สาขาประจำจังหวัดนั้น หรือสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดก็ได้ เมื่อเขียนคำร้องและโครงการแล้วจะยื่นผ่านธนาคารกรุงไทย จำกัด สาขาประจำจังหวัดนั้นหรือจะยื่นต่อสำนักงานธนกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อมโดยตรงก็ได้

ข) การกรอกข้อความในแบบคำร้องขอกู้เงินนั้น เจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ธนกิจฯ หรือของธนาคารสาขา หรือสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดจะได้ชี้แจงแนะนำกับอำนวยการ ความสะดวกให้ทุกประการ

ค) ผู้ขอกู้ซึ่งอยู่ต่างจังหวัดที่ยื่นคำร้องขอกู้ผ่านทางธนาคารสาขา ต้อง ยื่นแบบคำร้องขอกู้เงิน รวม ๔ ฉบับ สำหรับผู้ยื่นคำร้องที่สำนักงานธนกิจฯ ต้องยื่นรวม ๓ ฉบับ คำร้องทุกฉบับต้องปิดอากรแสตมป์ ๒๐ สตางค์

๙. การค้ำประกัน

หลักทรัพย์ที่ใช้ค้ำประกันเงินที่จะขอกู้นั้น ได้แก่

(๑) ที่ดิน (โฉนด ตราจอง หรือ น.ส. ๓) ซึ่งจะเป็นของตนเองหรือ ของผู้อื่นที่เจ้าของยินยอมให้นำไปใช้ค้ำประกันได้ และจะอยู่ที่จังหวัดใดก็ได้ มีถนนที่รถยนต์ สามารถเข้าถึงที่ได้โดยสะดวก

(๒) อาคารหรือสิ่งปลูกสร้าง ซึ่งตั้งอยู่บนที่ดินที่ใช้เป็นหลักทรัพย์ค้ำประกัน หากตั้งอยู่บนที่ดินของผู้อื่น เจ้าของที่ดินจะต้องยินยอมให้นำอาคารหรือสิ่งปลูกสร้างนั้น ๆ มา จ้างนองค้ำประกันได้

(๓) เครื่องจักรหรือเครื่องมือกลที่ได้จดทะเบียนตามพระราชบัญญัติจดทะเบียนเครื่องจักร พ.ศ. ๒๕๑๔ แล้ว

(๔) หนังสือค้ำประกันของสำนักงานใหญ่ธนาคารพาณิชย์แห่งใดแห่งหนึ่ง ที่ธนาคารกรุงไทย จำกัด เห็นชอบ

(๕) บุคคลหรือกลุ่มบุคคลซึ่งคณะกรรมการอำนวยการธนกิจอุตสาหกรรม ขนาดย่อม ยินยอมให้เป็นผู้ค้ำประกัน (ในกรณีเงินกู้ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท)

๑๐. การพิจารณาให้กู้เงิน

ก) เมื่อคำร้องขอกู้เงินรายใดอยู่ในข่ายที่สมควรได้รับความช่วยเหลือ สำนักงานธนกิจฯ ก็จะได้ให้เจ้าหน้าที่ทำการวิเคราะห์โครงการขอกู้เงินทางด้านการผลิต การ จ้างหน่าย การเงินและการบัญชี การบริหารกิจการด้านต่าง ๆ กับสถานการณ์เศรษฐกิจทั่วไป

ข) การพิจารณาความเหมาะสมของโครงการขอฎีเงิน สำนักงานธนกิจฯ จะได้พิจารณาถึงวงเงินที่ผู้ขอฎีได้ลงทุนไปในกิจการนั้น ๆ แล้ว หรือจะออกเงินสมทบในการลงทุนตามโครงการด้วย ตามปกติผู้ขอฎีจะต้องมีทุนสมทบประมาณครึ่งหนึ่งหรือร้อยละ ๕๐ ของจำนวนเงินลงทุนทั้งสิ้นตามโครงการ

ค) สำนักงานธนกิจฯ จะจัดส่งคำร้องและโครงการขอฎีเงินไปให้ธนาคารกรุงไทย จำกัด พิจารณาประเมินราคาหลักทรัพย์ค้ำประกัน ซึ่งธนาคารกรุงไทย จำกัด หรือสาขาจะจัดส่งเจ้าหน้าที่ไปประเมินราคาหลักทรัพย์ แล้วรายงานผลการประเมินราคาหลักทรัพย์ให้สำนักงานธนกิจฯ ทราบ

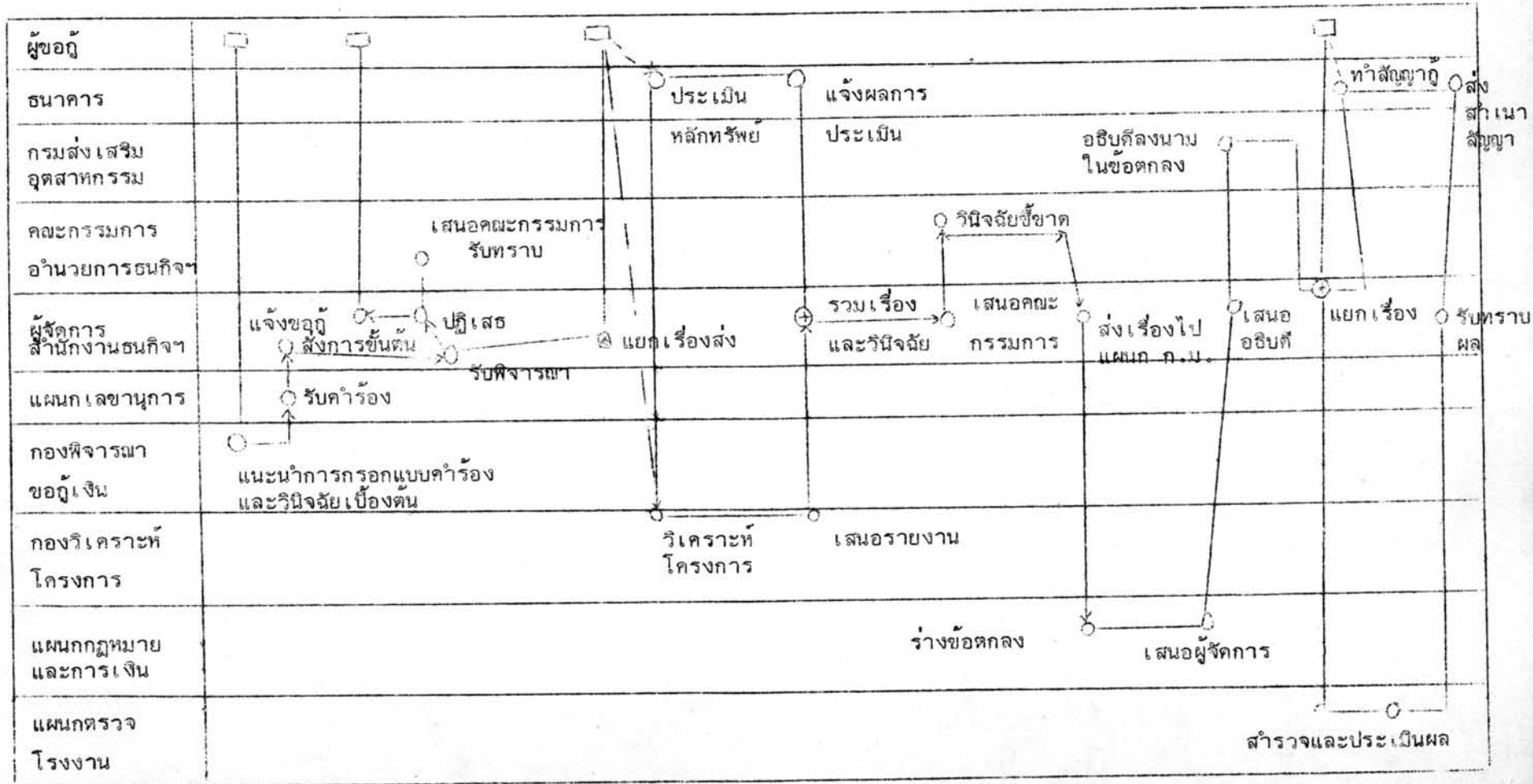
ง) หลักฐานและรายละเอียดบางประการที่ต้องนำมาแสดงในการติดต่อขอฎีเงิน

- (๑) บัตรประจำตัวประชาชน
- (๒) หนังสือขออนุญาตก่อตั้งหรือบริษัทหสนธิ (ในกรณีเป็นนิติบุคคล)
- (๓) หลักฐานใบอนุญาตต่าง ๆ (กรณีที่กิจการนั้นต้องขออนุญาตตามกฎหมาย)
- (๔) หลักฐานเกี่ยวกับหลักทรัพย์ค้ำประกันหรือหนังสือรับรองค้ำประกัน
- (๕) จำนวนเงินที่จะขอฎีแยกรายละเอียดตามวัตถุประสงค์

จ) เมื่อสำนักงานธนกิจฯ ได้รับรายงานการประเมินราคาหลักทรัพย์ตามข้อ ค. แล้ว ก็จะมาลรายละเอียดและหลักฐานต่าง ๆ จัดทำรายงานเสนอคณะกรรมการอำนวยการธนกิจฯ วิจัยจัดให้ฎีเงินต่อไป ซึ่งจะมีการประชุมทุกเดือน ซึ่งจะเห็นได้จากสายการปฏิบัติงานดังนี้

แผนภาพที่ ๔

สายการปฏิบัติงานของสำนักงานธกษอุตสาหกรรมขนาดย่อม

ที่มา : สำนักงานธกษ

๑๑. การทำข้อตกลงและสัญญาเงิน

เมื่อคณะกรรมการอำนวยการธนาคารฯ ได้ลงมติอนุมัติให้กู้เงินได้แล้ว สำนักงานธนาคารฯ จะได้แจ้งให้ผู้ขอกู้ทราบ เพื่อนัดเวลาทำข้อตกลงกับกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม และทำสัญญาเงินกับธนาคารตามแบบของธนาคารต่อไป เสร็จแล้วผู้กู้เงินจึงขอเบิกเงินไปใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์ได้

๑๒. การปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของสำนักงานธนาคารฯ

ผู้ที่ได้รับเงินกู้ไปแล้ว จะต้องปฏิบัติตามระเบียบของสำนักงานธนาคารฯ ด้วย กล่าวคือ

- (๑) จะต้องดำเนินการและใช้จ่ายเงินให้เป็นไปตามข้อตกลงที่ทำไว้กับกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม
- (๒) เครื่องจักรและอุปกรณ์ อุปกรณ์การขนส่ง หรืออาคารที่จัดซื้อหรือสร้างขึ้นโดยใช้เงินกู้ นั้น ผู้ขอกู้จะให้บุคคลอื่นยืมหรือเช่าไม่ได้ และจะนำไปขายหรือใช้ประโยชน์ให้ผิดไปจากโครงการก็ไม่ได้ เว้นเสียแต่จะได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากสำนักงานธนาคารฯ
- (๓) ผู้กู้จะต้องบำรุงรักษาอาคารโรงงาน เครื่องจักรและอุปกรณ์ กับอุปกรณ์ในการขนส่ง เหล่านั้นให้อยู่ในสภาพที่ใช้การได้คืออยู่ตลอดเวลาที่สัญญาเงินยังไม่สิ้นสุด
- (๔) สำนักงานธนาคารฯ จะส่งเจ้าหน้าที่ไปสำรวจตรวจสอบการปฏิบัติงานของผู้กู้ และให้คำแนะนำทางวิชาการแก่ผู้กู้เป็นครั้งคราวตามความจำเป็น
- (๕) เครื่องจักรและอุปกรณ์ตลอดจนอาคารโรงงานดังกล่าวข้างต้นในกรณีที่เป็น ธนาคารกรุงไทยอาจจะขอให้ผู้กู้ทำประกันอัคคีภัยกับบริษัทประกันภัยที่ธนาคารเห็นชอบ โดยผู้กู้เป็นผู้ออกเงินค่าประกันภัย และให้ธนาคารเป็นผู้รับผลประโยชน์ตามกรมธรรม์ประกันภัยด้วยก็ได้

ข. แหล่งที่มาของเงินสำหรับให้กู้

เงินสำหรับให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมขนาดย่อม หรือผู้ได้รับสัมปทานการไฟฟ้า

กู้ยืมนั้นได้มาจาก ๒ ทางด้วยกัน คือ

๑. จากงบประมาณที่รัฐบาลตั้งให้เป็นรายปี
๒. จากเงินสมทบของธนาคารกรุงไทย จำกัด
๑. จากงบประมาณที่รัฐบาลตั้งให้เป็นรายปี

ยอดเงินงบประมาณสำหรับที่จะให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมขนาดย่อม และผู้
ได้รับสัมปทานการไฟฟ้าขนาดเล็กกู้ยืม ซึ่งรัฐบาลจัดสรรให้เป็นรายปี และกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม
ได้นำฝากไว้ที่กระทรวงการคลังในประเภท เงินทุนหมุนเวียนเพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดย่อม
ตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๐๗ จนถึงปีงบประมาณ ๒๕๒๑ มีดังนี้

ตารางที่ ๔๐

งบประมาณเงินทุนหมุนเวียนให้กู้สำหรับอุตสาหกรรมขนาดย่อม

ปี	จำนวนเงิน (พันบาท)
๒๕๐๗	๙,๖๕๐
๒๕๐๘	๑๐,๐๐๐
๒๕๐๙	๕,๐๐๐
๒๕๑๐	๕,๐๐๐
๒๕๑๑	๕,๐๐๐
๒๕๑๒	๖,๐๐๐
๒๕๑๓	๗,๕๐๐
๒๕๑๔	๓,๐๐๐
๒๕๑๕	๒,๕๕๐
๒๕๑๖	-
๒๕๑๗	-
๒๕๑๘	-
๒๕๑๙	-
๒๕๒๐	-
๒๕๒๑	-
รวม	๕๓,๖๕๐

ที่มา : สำนักงานธนกิจฯ

หมายเหตุ นับตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๑๖ เป็นต้นมา สำนักงานธนกิจฯ ไม่ได้รับการจัดสรรงบประมาณจากกระทรวงการคลัง เพื่อให้กู้แก้อุตสาหกรรมขนาดย่อมเพิ่มเติมอีกเลย เนื่องจากมีเงินทุนหมุนเวียนเพียงพอที่จะดำเนินการภายในขอบเขตที่กระทำอยู่

๒. จากเงินสมทบของธนาคารกรุงไทย จำกัด

ตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๑๒ เป็นต้นมา ได้มีข้อตกลงระหว่างกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมและธนาคารกรุงไทย จำกัด ว่าเงินส่วนสมทบของธนาคารในบัญชีเงินที่จะให้กู้เพื่อส่งเสริมทั้งสองประเภทของธนาคารจะมีอัตราส่วนเป็น ๑ : ๓ (เพิ่มจาก ๑ : ๑ ในปี ๒๕๐๗) หมายความว่าทางธนาคารกรุงไทย จำกัด จะออกเงินสมทบเป็นสามเท่าของเงินที่สำนักงานธนกิจฯ นำไปฝากไว้ จะเห็นได้จากตารางดังนี้

ตารางที่ ๔๑

ยอดเงินฝากและเงินสมทบ

ปีงบประมาณ	เงินฝาก	เงินสมทบ	ยอดเงินที่ใช้ หมุนเวียนให้กู้ยืม
๒๕๐๗	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	๑๐,๐๐๐
๒๕๐๘	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐
๒๕๐๙	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๓๐,๐๐๐
๒๕๑๐	๒๕,๐๐๐	๒๕,๐๐๐	๕๐,๐๐๐
๒๕๑๑	๓๓,๐๐๐	๓๓,๐๐๐	๖๖,๐๐๐
๒๕๑๒	๔๐,๐๐๐	๗๖,๙๖๑	๑๑๖,๙๖๑
๒๕๑๓	๔๒,๕๐๐	๘๐,๒๗๐	๑๒๒,๗๗๐
๒๕๑๔	๔๗,๕๐๐	๑๐๙,๒๐๒	๑๕๖,๗๐๒
๒๕๑๕	๕๐,๕๐๐	๑๕๑,๕๐๐	๒๐๒,๐๐๐
๒๕๑๖	๕๐,๕๐๐	๑๕๑,๕๐๐	๒๐๒,๐๐๐
๒๕๑๗	๕๐,๕๐๐	๑๕๑,๕๐๐	๒๐๒,๐๐๐
๒๕๑๘	๕๐,๕๐๐	๑๕๑,๕๐๐	๒๐๒,๐๐๐
๒๕๑๙	๕๐,๕๐๐	๑๕๑,๕๐๐	๒๐๒,๐๐๐
๒๕๒๐	๕๐,๕๐๐	๑๕๑,๕๐๐	๒๐๒,๐๐๐
๒๕๒๑	๕๐,๕๐๐	๑๕๑,๕๐๐	๒๐๒,๐๐๐

ที่มา : สำนักงานธนกิจฯ

ช. รายได้

รายได้ของสำนักงานธนกิจฯ มาจาก ๒ ทางคือ

๑. จากดอกเบี้ยเงินฝาก

จำนวนดอกเบี้ยจากเงินฝากธนาคารกรุงไทย เพียงวันที่ ๓๐ กันยายนของ
แต่ละปี มีดังนี้

ตารางที่ ๔๒

ดอกเบี้ยรับ

ปี	ดอกเบี้ยรับ
๒๕๐๘	๑๘๔,๓๑๒.๓๓
๒๕๐๙	๓๗๒,๑๒๖.๐๓
๒๕๑๐	๖๑๔,๗๙๔.๕๒
๒๕๑๑	๘๒๓,๕๘๒.๔๐
๒๕๑๒	๑,๑๖๙,๒๖๖.๙๒
๒๕๑๓	๑,๒๑๒,๙๕๕.๒๑
๒๕๑๔	๑,๓๕๑,๐๒๗.๔๐
๒๕๑๕	๑,๔๙๕,๖๕๓.๙๒
๒๕๑๖	๑,๕๑๕,๑๑๓.๑๙
๒๕๑๗	๑,๕๑๕,๐๐๐.๐๐
๒๕๑๘	๑,๕๑๕,๐๐๐.๐๐
๒๕๑๙	๑,๕๑๕,๐๐๐.๐๐
๒๕๒๐	๒,๐๗๓,๔๗๙.๔๔
๒๕๒๑	๒,๑๗๗,๘๖๐.๘๒

ที่มา . สำนักงานธนกิจฯ

หมายเหตุ อัตราดอกเบี้ย ๓% ต่อปี ตั้งแต่ปี ๒๕๐๘ และ ๔% ต่อปีตั้งแต่ตุลาคม ๒๕๑๙

๒. ค่าวิเคราะห์โครงการ

ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ของปี ๒๕๑๔, ๒๕๒๐, ๒๕๒๑ มีค่าวิเคราะห์โครงการดังนี้คือ

ตารางที่ ๔๓

ค่าวิเคราะห์โครงการ

(บาท)

ปี	ค่าวิเคราะห์ฯ
๒๕๑๔	๑๖๐,๒๐๐.-
๒๕๒๐	๒๔๔,๖๐๐.๐
๒๕๒๑	๒๔๖,๔๕๐.-

ที่มา : สำนักงานธนกิจฯ

หมายเหตุ สำนักงานธนกิจฯ คิดค่าวิเคราะห์โครงการ ๑% ของยอดเงินกู้แต่ละราย

๓. ฐานะการเงิน

สำนักงานธนกิจฯ มีรายได้ ๒ ประเภทใหญ่ ๆ คือ ๑. ดอกเบี้ยเงินฝากธนาคาร ๒. ค่าวิเคราะห์โครงการ ส่วนดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมเป็นรายได้ของธนาคารกรุงไทย จำกัด ผลกำไร (ขาดทุน) จะเห็นได้จากตารางต่อไปนี้เป็นคือ

ตารางที่ ๔๔

รายได้รายจ่ายของสำนักงานธนกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม

ปีงบประมาณ	รายจ่าย	รายได้	กำไร(ขาดทุน)
๒๕๐๘	๓๓๘,๘๘๑	๑๘๔,๓๑๒	(๑๕๕,๖๗๐)
๒๕๐๙	๓๘๔,๘๘๒	๓๗๒,๑๕๖	(๑๒,๘๒๖)
๒๕๑๐	๔๖๕,๑๓๖	๖๑๖,๔๒๔	๑๕๑,๒๘๘
๒๕๑๑	๗๐๖,๔๑๑	๙๒๓,๔๘๒	๒๑๗,๐๗๑
๒๕๑๒	๘๖๕,๗๓๓	๑,๓๔๙,๔๒๖	๔๘๓,๖๙๓
๒๕๑๓	๙๔๙,๘๑๖	๑,๓๖๓,๘๓๕	๔๑๔,๐๑๙
๒๕๑๔	๑,๐๕๘,๒๗๓	๑,๔๖๗,๖๕๒	๔๐๙,๓๗๙
๒๕๑๕	๑,๓๓๒,๑๐๑	๑,๖๓๙,๘๙๓	๓๐๗,๗๙๒
๒๕๑๖	๑,๒๘๐,๗๕๔	๑,๖๕๑,๙๐๘	๓๗๑,๑๕๔
๒๕๑๗	๑,๕๙๖,๒๒๘	๑,๖๒๘,๓๖๐	๓๒,๑๓๒
๒๕๑๘	๑,๘๐๕,๑๐๒	๑,๖๙๓,๖๗๕	(๑๑๑,๔๒๗)
๒๕๑๙	๑,๗๓๒,๓๕๗	๑,๖๒๕,๑๘๖	(๑๐๗,๑๗๑)
๒๕๒๐	๑,๕๙๙,๔๖๘	๒,๓๒๓,๐๗๙	๗๒๓,๖๑๑
๒๕๒๑	๒,๒๖๒,๘๐๒	๒,๘๒๗,๙๖๘	๑๖๕,๑๖๖

ที่มา : สำนักงานธนกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม

เนื่องจากสำนักงานธนกิจฯ เป็นสถาบันการเงินที่ไม่แสวงหากำไร และไม่ได้ให้กู้เงินโดยตรง นอกจากเงินกู้จำนวนไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนบาทถ้วน) ซึ่งเพิ่งเริ่มโครงการนี้เมื่อปี ๒๕๒๑ เท่านั้น ฉะนั้น อัตราผลกำไรของสำนักงานธนกิจฯ จึงไม่เป็นสิ่งสำคัญที่ต้องคำนึงมาก แต่เป็นนโยบายของรัฐที่จะช่วยเหลืออุตสาหกรรมขนาดย่อมมากกว่าฐานะการเงิน จะเห็นได้จากงบการเงินต่อไปนี้

สำนักงานธกษัตริย์อุตสาหกรรมขนาดย่อม

งบดุล

ณ. วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๒๐

<u>ทุนและหนี้สิน</u>		
<u>ทุน</u>		
ทุนหมุนเวียนรับจากกระทรวงการคลัง		๕๓,๖๕๐,๐๐๐.๐๐
<u>หนี้สินหมุนเวียน</u>		
ค่าใช้จ่ายค้างจ่าย		๑๑,๔๕๘.๐๐
<u>รายได้รายจ่าย</u>		
ยอดยกมา	๒,๐๖๖,๘๒๐.๕๔	
<u>บวก</u> รายได้สูงกว่ารายจ่าย	๗๒๓,๖๑๑,๔๒๐.๐๐	๒,๗๘๐,๔๓๑.๕๘
		๕๖,๔๕๒,๓๕๑.๐๗

สำนักงานชนกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม

งบดุล

ณ. วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๒๐

<u>สินทรัพย์</u>			
<u>สินทรัพย์ประจำ</u>			
ยานพาหนะ	๑๑๒,๔๐๔.๗๗		
<u>หัก</u> ค่าเสื่อมราคา ๒๐%	<u>๒๒,๔๘๑.๔๕</u>	๔๐,๓๒๗.๘๒	
เครื่องใช้สำนักงาน	๑๐๓,๑๐๒.๐๖		
<u>หัก</u> ค่าเสื่อมราคา ๑๐%	<u>๑๐,๓๑๐.๒๑</u>	๔๒,๗๙๑.๘๕	๑๘๓,๑๑๙.๖๗
<u>สินทรัพย์หมุนเวียน</u>			
เครื่องเขียนแบบพิมพ์		๕,๑๙๓.๔๕	
ดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารกรุงไทย ค้างรับ		๑,๐๗๖,๔๗๙.๕๗	
ดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารออมสินค้างรับ		๕๓,๔๗๙.๔๔	
เงินยืมรองจ่าย		๑๔,๐๘๐.-	
คำวิเคราะห์โครงการค้างรับ		๑๒,๒๕๐.-	
เงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด		๕๐,๕๐๐,๐๐๐.-	
เงินฝากธนาคารออมสิน		๒,๐๐๐,๐๐๐.-	
เงินฝากกระทรวงการคลัง		๒,๕๗๘,๒๓๕.๓๔	๕๖,๒๕๙,๗๑๗.๗๐
<u>เงินคงเหลือ</u>			
เงินสดในมือ			๑๙,๕๕๓.๗๐
			<u>๕๖,๔๕๒,๑๗๑.๐๗</u>

สำนักงานอนกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม

บัญชีรายได้-รายจ่าย

สำหรับปีสิ้นสุดเพียงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๒๐

รายจ่าย			
เงินเดือน	๑,๑๗๓,๖๑๓.๒๐	ตอกเบี้ยเงินฝาก ธ.กรุงไทย	๒,๐๒๐,๐๐๐.๐๐
เบี้ยประชุมกรรมการ	๔๕,๖๐๐.๐๐	ตอกเบี้ยเงินฝาก ธ.ออมสิน	๕๓,๕๗๕.๔๔
ค่าน้ำมันรถยนต์	๔๐,๖๖๒.๐๖	ค่าวิเคราะห์โครงการ	๒๕๕,๖๐๐.๐๐
ค่าล้างอัดสีรถยนต์	๑,๖๒๑.๕๐		
ค่าซ่อมรถยนต์	๒๒,๗๐๒.๐๐		
ค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทาง	๑๐๘,๗๓๑.๓๗		
ค่าเช่าสำนักงาน	๑๔,๔๐๐.๐๐		
ค่าโทรเลขและโทรศัพท์	๒๐๔.๐๐		
ค่ารับรองกรรมการ	๒๘๔.๐๐		
ค่าเครื่องเขียนแบบพิมพ์	๒๗,๖๒๓.๐๒		
ค่าซ่อมเครื่องใช้สำนักงาน	๑๐,๖๕๕.๐๐		
ค่าซ่อมแซมปรับปรุงสำนักงาน	๔,๖๘๓.๐๐		
ค่าวัสดุเครื่องใช้เบ็ดเตล็ด สนน.	๓,๓๘๑.๓๐		
ค่าวัสดุงานบ้าน	๑,๓๖๖.๗๕		
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	๘๖๔.๐๐		
ค่าไฟฟ้าและน้ำประปา	๑๘,๓๑๘.๔๑		
ค่าพิมพ์เอกสารและวัสดุโฆษณา	๑๙,๗๖๖.๐๐		
เงินช่วยเหลือบุตร	๒๐,๑๐๐.๐๐		
ค่าอาหารทำการล่วงเวลา	๑,๘๑๕.๐๐		
เงินช่วยการศึกษาบุตร	๑๔,๕๓๖.๐๐		
เงินช่วยค่ารักษาพยาบาล	๑๒,๔๘๗.๒๕		
ค่าพาหนะช่วยงานเหมาจ่าย	๑๒,๓๐๐.๐๐		
ค่าวัสดุครุภัณฑ์ขนส่ง	๑๐,๒๑๒.๐๐		
ค่าเสื่อมราคาเครื่องใช้ สนน.	๑๐,๓๑๐.๒๑		
ค่าเสื่อมราคารถยนต์	๒๒,๕๘๑.๘๕		
รายได้สูงกว่ารายจ่าย	๗๒๓,๖๑๑.๘๒		
	๒,๓๒๓,๐๗๕.๔๔		๒,๓๒๓,๐๗๕.๔๔

ญ. ผลการดำเนินงาน

สำนักงานธนกิจฯ ได้อนุมัติเงินกู้ไปแล้วตั้งแต่ปี ๒๕๐๗ จนถึงปัจจุบันนี้ จำนวนเงินอนุมัติให้กู้มีแนวโน้มสูงขึ้นมากในปี ๒๕๒๐ ซึ่งเงินอนุมัติให้กู้ไม่ต่ำกว่าปีละ ๔๐ ล้านบาท คือ

ตารางที่ ๔๕

จำนวนเงินกู้อนุมัติ ปี ๒๕๐๗-๒๕๒๑

ปีงบประมาณ	จำนวนราย	จำนวนเงิน (พันบาท)	+ - %เพิ่ม (ลด)
๒๕๐๗	๑๒	๒,๔๓๙	-
๒๕๐๘	๔๙	๑๑,๐๔๔	+ ๓๕๓
๒๕๐๙	๗๐	๑๕,๖๖๗	+ ๔๑.๘
๒๕๑๐	๘๖	๒๒,๐๒๓	+ ๔๐.๖
๒๕๑๑	๑๑๒	๒๖,๒๕๗	+ ๑๙.๒
๒๕๑๒	๑๑๙	๓๑,๖๕๖	+ ๒๐.๖
๒๕๑๓	๑๑๔	๒๖,๓๕๘	- ๑๖.๗
๒๕๑๔	๖๗	๑๘,๕๕๔	- ๒๙.๘
๒๕๑๕	๗๙	๒๑,๖๗๘	+ ๓๐.๙
๒๕๑๖	๕๘	๑๖,๒๒๙	- ๒๕.๑
๒๕๑๗	๔๓	๑๔,๘๑๗	- ๘.๑
๒๕๑๘	๗๒	๒๘,๖๗๕	+ ๙๒.๒
๒๕๑๙	๖๐	๒๖,๒๙๐	- ๘.๓
๒๕๒๐	๘๓	๔๖,๑๙๕	+ ๗๕.๗
๒๕๒๑	๘๕	๔๔,๘๘๐	- ๒.๘

ที่มา : สำนักงานธนกิจฯ

ตารางที่ ๔๖

ยอดเงินที่อนุมัติให้กู้แยกตามวัตถุประสงค์ของการกู้

ปี ๒๕๐๗ - ๒๕๒๑

(พันบาท)

ปี	จำนวนที่อนุมัติ		ทุนหมุนเวียน		ที่ดิน		ก่อสร้างอาคาร		เครื่องจักร อุปกรณ์		อื่น ๆ	
	ราย	เงิน	เงิน	%	เงิน	%	เงิน	%	เงิน	%	เงิน	%
๒๕๐๗	๑๒	๒,๔๓๘	๑,๒๐๘	๔๙.๕	๑๕๕	๗.๖	๓๕๘	๑๔.๗	๖๓๘	๒๖.๑	๕๐	๒.๑
๒๕๐๘	๔๔	๑๑,๐๕๙	๔,๒๗๙	๓๘.๘	๓๗๐	๓.๔	๑,๙๑๘	๑๗.๓	๕,๒๖๑	๔๗.๖	๒๑๕	๑.๙
๒๕๐๙	๗๐	๑๕,๖๖๗	๕,๓๙๓	๓๔.๕	๓๕๕	๒.๓	๒,๖๕๕	๑๗.๖	๖,๓๓๑	๔๐.๕	๖๓๒	๔.๐
๒๕๑๐	๘๖	๒๒,๐๒๓	๕,๑๓๖	๒๓.๓	๑,๔๔๔	๖.๖	๕,๑๗๕	๒๓.๕	๙,๒๗๑	๔๒.๑	๔๙๕	๒.๒
๒๕๑๑	๑๑๒	๒๖,๒๕๗	๖,๑๒๗	๒๓.๓	๖๒๖	๒.๔	๔,๓๘๐	๑๖.๗	๑๓,๙๐๙	๕๓.๐	๑,๒๒๕	๔.๖
๒๕๑๒	๑๑๙	๓๑,๖๕๖	๕,๖๖๖	๑๘.๒	๑,๙๙๙	๖.๓	๙,๕๕๘	๓๐.๑	๑๓,๐๙๓	๔๑.๔	๑,๓๕๕	๔.๓
๒๕๑๓	๑๑๔	๒๖,๓๕๘	๓,๗๕๒	๑๔.๒	๘๐๗	๓.๑	๙,๑๗๕	๓๔.๘	๑๑,๑๑๗	๔๒.๒	๑,๕๑๖	๕.๗
๒๕๑๔	๖๗	๑๘,๕๕๘	๒,๓๖๓	๑๒.๗	๖๙๓	๓.๗	๕,๑๑๕	๒๗.๖	๙,๙๕๕	๕๓.๖	๕๓๖	๒.๘
๒๕๑๕	๗๙	๒๑,๖๗๘	๓,๒๒๓	๑๕.๙	๑,๐๗๙	๕.๐	๗,๓๘๑	๓๔.๑	๙,๙๑๒	๔๖.๐	๑,๐๘๓	๕.๐
๒๕๑๖	๕๘	๑๖,๒๒๙	๒,๐๕๒	๑๒.๖	๖๗๕	๔.๒	๖,๓๐๗	๓๙.๘	๖,๓๖๖	๓๙.๘	๘๑๘	๕.๐
๒๕๑๗	๕๓	๑๕,๙๑๗	๑,๖๐๓	๑๐.๑	๓๒๕	๒.๒	๖,๓๘๕	๔๐.๘	๖,๕๐๘	๔๒.๙	๒๐๐	๑.๓
๒๕๑๘	๗๒	๒๘,๖๗๕	๓,๗๕๕	๑๓.๑	๒,๓๑๖	๘.๑	๑๒,๙๘๐	๔๕.๓	๙,๖๕๘	๓๓.๕	๑,๐๔๕	๓.๖
๒๕๑๙	๖๐	๒๖,๒๙๐	๒,๖๙๙	๑๐.๓	๒,๓๓๒	๘.๙	๙,๖๐๕	๓๖.๖	๑๒,๒๕๘	๔๖.๗	๕๒๐	๑.๖
๒๕๒๐	๘๓	๔๖,๑๙๕	๓,๒๕๕	๗.๑	๒,๙๓๐	๖.๑	๑๐,๗๐๐	๒๓.๑	๒๙,๐๗๐	๖๒.๙	๓๕๐	๐.๘
๒๕๒๑	๘๕	๔๔,๘๘๐	๓,๑๒๖	๖.๙	๒,๒๓๒	๕.๙	๙,๙๗๐	๒๒.๒	๒๙,๒๕๗	๖๕.๒	๒๙๕	๐.๖
เฉลี่ย			๑๑.๗	-	๕.๓	-	๒๔.๗	-	๕๖.๕	-	๑.๘	-

ที่มา : สำนักงานธนกิจฯ

จากตารางข้างต้น จะเห็นว่าวัตถุประสงค์ของเงินกู้เพื่อซื้อเครื่องจักรอุปกรณ์ได้รับ

อนุมัติมากที่สุดถึง ๕๖.๕% โดยเฉลี่ย รองลงมาคือ ก่อสร้างอาคาร ๒๔.๗%

ตารางที่ ๔๗

ยอดเงินกู้อนุมัติแยกตามประเภทอุตสาหกรรม

ปี ๒๕๐๗-๒๕๒๑

(พันบาท)

ปี	อุตสาหกรรม โรงงาน		อุตสาหกรรม บริษัท		อุตสาหกรรม หัตถกรรม		อุตสาหกรรม ครอบครัว		รวม	
	ราย	เงิน	ราย	เงิน	ราย	เงิน	ราย	เงิน	ราย	เงิน
๒๕๐๗	๗	๒,๑๖๖	-	-	๑	๕๐	๕	๒๒๓	๑๒	๒,๕๓๙
๒๕๐๘	๓๒	๗,๕๕๗	๖	๒,๐๑๕	๗	๑,๑๐๗	๕	๓๗๐	๔๙	๑๑,๐๕๙
๒๕๐๙	๕๑	๑๓,๐๑๒	๑๑	๑,๗๗๔	๕	๗๖๐	๓	๑๒๐	๗๐	๑๕,๖๖๗
๒๕๑๐	๖๘	๑๙,๒๔๓	๘	๑,๔๗๐	๕	๑,๐๕๐	๕	๒๖๐	๘๖	๒๒,๐๒๓
๒๕๑๑	๘๓	๒๒,๖๖๖	๑๑	๑,๗๙๓	๙	๑,๑๘๐	๙	๕๐๗	๑๑๒	๒๖,๒๕๗
๒๕๑๒	๙๕	๒๖,๙๙๗	๑๖	๓,๕๗๙	๕	๙๕๐	๓	๑๓๐	๑๑๙	๓๑,๖๕๖
๒๕๑๓	๗๖	๑๘,๔๙๗	๒๖	๖,๓๙๖	๑๐	๑,๔๑๕	๒	๕๐	๑๑๔	๒๖,๓๕๘
๒๕๑๔	๕๔	๑๕,๗๒๔	๑๐	๒,๐๕๐	๓	๗๙๐	-	-	๖๗	๑๘,๕๕๔
๒๕๑๕	๕๙	๑๖,๖๐๓	๑๔	๔,๐๖๐	๔	๙๓๐	๒	๙๕	๗๙	๒๑,๖๗๘
๒๕๑๖	๕๐	๑๕,๗๔๔	๓	๓๕๐	๑	๑๐	๕	๑๒๕	๕๙	๑๖,๒๒๙
๒๕๑๗	๓๓	๑๒,๔๙๐	๙	๒,๒๗๗	๑	๑๕๐	-	-	๔๓	๑๔,๙๑๗
๒๕๑๘	๖๑	๒๖,๑๘๐	๕	๑,๗๕๐	๓	๔๙๕	๓	๒๕๐	๗๒	๒๘,๖๗๕
๒๕๑๙	๔๘	๒๓,๒๒๐	๖	๒,๓๓๐	๓	๖๐๐	๓	๑๔๐	๖๐	๒๖,๒๙๐
๒๕๒๐	๗๐	๔๐,๔๔๐	๑๐	๕,๔๐๐	-	-	๓	๓๕๕	๘๓	๔๖,๑๙๕
๒๕๒๑	๖๗	๓๗,๙๐๐	๑๓	๖,๗๗๐	-	-	๕	๒๑๐	๘๕	๔๔,๘๘๐
รวม	๘๕๕	๒๙๘,๔๕๐	๑๔๘	๕๒,๐๐๔	๕๗	๙,๔๘๗	๕๐	๒,๙๒๕	๙,๑๐๙	๓๕๒,๘๖๗
%	-	๘๔.๖	-	๑๑.๙	-	๒.๗	-	๐.๘	-	๑๐๐

ที่มา : สำนักงานธนกิจฯ

จากตารางชี้ให้เห็นว่า ถ้าพิจารณาตามประเภทอุตสาหกรรม ๔ ประเภทที่ให้อุตสาหกรรมประเภทนี้จำนวนมาก

สำนักงานธนกิจฯ อนุมัติเงินกู้แก่อุตสาหกรรมโรงงานมากที่สุดถึง ๘๔.๖% โดยเฉลี่ย เพราะ

ตารางที่ ๔๘

ยอดเงินที่อนุมัติให้กู้แยกตามประเภทและชนิดของอุตสาหกรรม

(พันบาท)

อุตสาหกรรม	ตั้งแต่สำนักงานธนกิจฯ ริเริ่มกิจการ จนถึงสิ้นปีงบประมาณ ๒๕๑๙ รวม	
	ราย	เงิน
๑. อุตสาหกรรมโลหะ		
ก. ประเภทผลิตภัณฑ์โลหะ		
๑. โรงงานเครื่องช่าง ตวงวัด	๑	๕๕๐.๐
๒. โรงงานผลิตกุญแจ	๑	๓๕๐.๐
๓. โรงงานพิมพ์แผ่นโลหะ :	๑	๔๔๙.๐
๔. โรงงานหล่อและกลึงโลหะ	๕	๑,๘๔๕.๐
๕. โรงงานหล่อโลหะ	๒	๘๘๐.๐
๖. โรงงานหล่อผานไอและคันไถเหล็ก	๔	๒,๘๑๕.๐
๗. โรงงานผลิตน็อตและสกรู	๓	๑,๑๔๙.๐
๘. โรงงานผลิตเครื่องตัดยาฆ่าแมลง	๒	๗๙๕.๐
๙. โรงงานผลิตตะเกียงน้ำมันก๊าด	๑	๗๕.๐
๑๐. โรงงานผลิตคัลป์และเข็มหมุด	๑	๘๒๙.๐
๑๑. โรงงานผลิตเครื่องอลูมิเนียม	๓	๑,๐๔๕.๐
๑๒. โรงงานสกัดดีบุกและชุบโลหะ	๔	๑,๒๕๐.๐
๑๓. โรงงานผลิตตู้แช่เย็น	๑	๒๕๐.๐
๑๔. โรงงานผลิตภัณฑ์เหล็กดัด	๓	๑,๒๘๙.๐
๑๕. โรงงานผลิตลวดผสมสัง	๒	๘๘๐.๐
๑๖. โรงงานผลิตถังเก็บน้ำ	๑	๔๐๐.๐
๑๗. โรงงานผลิตวัสดุอุปกรณ์เครื่องก่อสร้าง (บ้านพัก กลอนประตู)	๑	๔๙๐.๐
๑๘. โรงงานผลิตอะไหล่รถยนต์	๓	๑,๐๓๐.๐
๑๙. โรงงานเครื่องแสดนเลส	๒	๓๐๐.๐
๒๐. โรงงานผลิตแม่พิมพ์ออฟเซต	๑	๔๐๐.๐
๒๑. โรงงานผลิตเครื่องอะไหล่รถจักรยานยนต์	๓	๒,๒๐๐.๐
๒๒. โรงงานผลิตเครื่องเล่นของเด็ก	๑	๑๐๐.๐

ตารางที่ ๔๘
ยอดเงินอนุมัติให้ผู้แยกประเภทและชนิดอุตสาหกรรม (ต่อ/๒) (พันบาท)

อุตสาหกรรม	ตั้งแต่สำนักงานธกช. ริเริ่ม กิจการจนถึงสิ้นปีงบประมาณ ๒๕๑๔ รวม	
	ราย	เงิน
๒๓. โรงงานผลิตไบจันร เรือทางยาว	๑	๒๐๐.๐
๒๔. โรงงานผลิตเตาน้ำมันก๊าด	๑	๗๐.๐
๒๕. โรงงานผลิตโต๊ะ ตู้เอกสาร เครื่องใช้สำนักงาน	๑	๑๕๐.๐
๒๖. โรงงานผลิตอุปกรณ์ไฟฟ้า	๑	๔๙๐.๐
๒๗. โรงงานผลิตตู้เก็บน้ำมันเครื่อง	๑	๓๕๐.๐
๒๘. โรงงานผลิตอะไหล่รถยนต์ (ถังน้ำมัน, ท่อไอเสีย)	๑	๓๕๐.๐
๒๙. โรงงานหล่อเครื่องอุปกรณ์การประปา	๑	๔๐๐.๐
๓๐. โรงงานผลิตรถไถนา	๒	๔๐๐.๐
๓๑. โรงงานผลิตพานตีรถไถนา	๑	๒๐๐.๐
๓๒. โรงงานผลิตกัณฑ์หัวเตอร์	๑	๔๐๐.๐
๓๓. โรงงานผลิตตาไก่และเข็มขัด (สำหรับรองเท้า)	๑	๕๖๐.๐
๓๔. โรงงานผลิตเซฟ	๑	๓๐๐.๐
๓๕. โรงงานหล่อตัวพิมพ์	๑	๕๐๐.๐
๓๖. โรงงานผลิตหัวตะปูดอกสังกะสี	๑	๕๐๐.๐
๓๗. โรงงานผลิตอะไหล่รถแทรกเตอร์	๑	๒๕๐.๐
๓๘. โรงงานผลิตมูลี่	๑	๓๐๐.๐
๓๙. โรงงานกลึงและเชื่อมโลหะ	๓	๑,๐๓๐.๐
รวม	๗๒	๒๖,๕๐๑.๐
<u>ข. ประเภทเครื่องจักร</u>		
๑. โรงงานผลิตเครื่องจักร	๒๒	๗,๘๒๗.๐
๒. โรงงานผลิตชิ้นส่วนเครื่องจักร	๗	๒,๔๓๔.๐
รวม	๒๙	๑๐,๒๖๑.๐
<u>ค. อุตสาหกรรมบริษัท</u>		
๑. โรงงานกลึงโลหะและซ่อมเครื่องยนต์	๔๘	๑๒,๖๗๖.๕
๒. โรงงานซ่อมรถยนต์	๓๔	๖,๖๘๒.๐
๓. โรงงานซ่อมเครื่องยนต์และคานเรือ	๕	๓,๕๒๕.๐
๔. โรงงานซ่อมตู้เย็นและอุปกรณ์ไฟฟ้า	๑	๒๐๐.๐
๕. โรงงานซ่อมเครื่องสูบน้ำ	๑	๗๐.๐

ตารางที่ ๔๘
ยอดเงินอนุมัติให้ผู้แยกประเภทและชนิดอุตสาหกรรม (ต่อ/๓) (พันบาท)

อุตสาหกรรม	ตั้งแต่สำนักงานธนกิจฯ ริเริ่มกิจการ จนถึงสิ้นปีงบประมาณ ๒๕๑๙ รวม	
	ราย	เงิน
๖. โรงงานซ่อมมาตรวัดน้ำ	๑	๒๐๐.๐
๗. โรงงานซ่อม เครื่องพิมพ์ดีด	๑	๒๐๐.๐
๘. โรงงานต่อตัวถังรถยนต์โดยสารและซ่อมเครื่องยนต์	๑	๑,๐๐๐.๐
๙. โรงงานซ่อมซอก-แอบซอร์บ์เบอร์รี่	๑	๓๕๐.๐
๑๐. โรงงานซ่อม เครื่องมอเตอร์และไดนาโม	๑	๓๐๐.๐
รวม	๙๘	๒๕,๒๐๓.๕
ง. <u>อุตสาหกรรมหัตถกรรม (ที่ทำด้วยโลหะ)</u>		
๑. โรงงาน เครื่องถม	๒	๖๕๐.๐
๒. โรงงาน เครื่องทองลงหิน	๔	๓๘๗.๐
๓. โรงงาน เครื่องเงิน	๕	๖๒๐.๐
๔. โรงงาน เครื่องนิเกิล	๑	๒๕๐.๐
๕. โรงงานตีเหล็ก	๑	๑๘๐.๐
๖. โรงงานทำ เครื่องทองรูปพรรณ	๒	๓๕๐.๐
๗. โรงงานหล่อพระ	๑	๒๐๐.๐
รวม	๑๗	๒,๖๓๗.๐
๒. <u>อุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้าง</u>		
๑. เรือขุดกรวด	๑	๑๕๐.๐
๒. โรงงานย่อยหิน	๓๓	๑๒๑,๖๘๙.๐
๓. โรงงานผลิตภัณฑ์จากซีเมนต์	๒๓	๕,๐๕๖.๐
๔. โรงงานทำน้ำบันทาคาไม้	๑	๑๘๐.๐
๕. โรงงานทำสี	๒	๖๕๐.๐
๖. โรงงานทำอิฐ	๕๖	๙,๖๘๐.๐
๗. โรงงานผลิตปูนขาว	๑๑	๒,๖๗๑.๐
๘. โรงงานผลิตประตูหน้าต่างและวงกบ	๑๙	๕,๘๓๙.๐
๙. โรงงานผลิตไม้พื้นปาเก้	๖	๒,๓๘๐.๐
๑๐. โรงงานผลิตเครื่อง เรือนและ เฟอร์นิเจอร์	๑๖	๙,๖๘๐.๐
๑๑. โรงงานอบไม้	๑	๔๙๕.๐
รวม	๑๗๓	๑๖,๖๓๐.๐

ตารางที่ ๔๘

ยอดเงินอนุมัติให้ผู้แยกประเภทและชนิดอุตสาหกรรม (ต่อ/๔) (พันบาท)

อุตสาหกรรม	ตั้งแต่สำนักงานธนกิจฯ ริเริ่มกิจการ จนถึงสิ้นปีงบประมาณ ๒๕๑๙ รวม	
	ราย	เงิน
๓. อุตสาหกรรม เส้นใยและสิ่งทอ		
๑. โรงงานทอผ้าฝ้าย	๔๑	๑๒,๔๕๖.๐
๒. โรงงานทอผ้าท่อนวม	๓	๖๖๖.๐
๓. โรงงานแต่งสำเร็จรูปผ้า	๕	๑,๘๙๙.๐
๔. โรงงานโสร่งป่าเต๊ะ	๑	๓๕๐.๐
๕. โรงงานพิมพ์ลายผ้า	๒	๑,๑๕๐.๐
๖. โรงงานทอผ้าฝ้ายและนุ่น	๙	๓,๓๓๔.๐
๗. โรงงานทอผ้าไหม	๒๑	๔,๗๕๗.๐
๘. โรงงานทอผ้าและพิมพ์ผ้าไหม	๑	๓๐๐.๐
๙. โรงงานเลี้ยงและสาวไหม	๙	๓,๔๖๕.๐
๑๐. โรงงานปั่นนุ่น ฝ้ายและทำที่นอน	๒	๘๕๐.๐
๑๑. โรงงานผลิตเส้นด้ายสำเร็จรูป	๒	๑,๗๐๐.๐
๑๒. โรงงานผลิตผ้าขนหนู	๑	๗๐๐.๐
รวม	๙๕	๓๒,๐๐๑.๐
๔. อุตสาหกรรม เครื่องหนัง		
๑. โรงงานฟอกหนัง	๑๑	๔,๓๙๕.๐
๒. โรงงานทำรองเท้าหนัง	๕	๑,๑๔๙.๐
รวม	๑๖	๕,๕๔๔.๐
๕. อุตสาหกรรม เครื่องเคลือบดินเผา		
๑. โรงงานผลิตเครื่องอุปกรณ์ไฟฟ้า	๒	๗๐๐.๐
๒. โรงงานผลิตเครื่องถ้วยชาม	๗	๑,๖๕๐.๐
๓. โรงงานทำเตาอังโล่	๑	๕๐.๐
๔. โรงงานทำโอ่งมังกร	๔	๑,๔๔๐.๐
๕. โรงงานทำกระเบื้องเคลือบ	๕	๒,๒๐๐.๐
๖. โรงงานทำเครื่องปั้นดินเผา	๒	๓๒๐.๐
รวม	๒๑	๖,๓๖๐.๐

ตารางที่ ๔๘

ยอดเงินอนุมัติให้ผู้แยกประเภทและชนิดอุตสาหกรรม (ต่อ/๕) (พันบาท)

อุตสาหกรรม	ตั้งแต่สำนักงานธกช. ริเริ่มกิจการ จนถึงสิ้นปีงบประมาณ ๒๕๑๕ รวม	
	ราย	เงิน
๖. อุตสาหกรรมอาหาร		
๑. โรงงานทำเครื่องแกงสำเร็จรูป	๒	๓๕๐.๐
๒. โรงงานทำอาหารสำหรับสายการบิน	๑	๔๔๕.๐
๓. โรงงานทำน้ำปลา	๓	๒,๘๘๕.๐
๔. โรงงานทำน้ำบูดู	๑	๘๐.๐
๕. โรงงานทำเต้าเจี้ยวและซีอิ้ว	๑	๓๐๐.๐
๖. โรงงานทำแยมผลไม้	๑	๓๐๐.๐
๗. โรงงานทำแป้งมันสำปะหลัง	๔	๓,๘๑๕.๐
๘. โรงงานทำวุ้นเส้นและเส้นหมี่	๓	๑,๐๔๗.๐
๙. โรงงานทำเส้นก๋วยเตี๋ยว, บะหมี่และแป้งข้าวเจ้า	๑๑	๒,๕๓๕.๐
๑๐. โรงงานทำขนมและเค้ก	๔	๒,๗๒๕.๐
๑๑. โรงงานทำลูกกวาดและทอฟฟี่	๑	๓๕๐.๐
๑๒. โรงงานสกัดน้ำพริก	๑๓	๔,๑๓๐.๐
๑๓. โรงงานทำน้ำส้มสายชู	๑	๑๐๐.๐
๑๔. โรงงานทำกระเทียมดอง	๑	๒๐๐.๐
๑๕. โรงงานทำน้ำกลั่นบริสุทธ์	๔	๑,๔๕๖.๐
๑๖. โรงงานทำน้ำตาลก้อน	๑	๓๕๐.๐
๑๗. โรงงานทำไส้กรอก	๑	๑๗๐.๐
๑๘. โรงงานทำอาหารกระป๋อง	๔	๑,๘๕๐.๐
๑๙. โรงงานทำน้ำซอสและซอสพริก	๒	๔๔๕.๐
๒๐. โรงงานผลิตผลไม้กวน	๑	๓๐๐.๐
๒๑. โรงงานทำไอศกรีม	๑	๓๐๐.๐
๒๒. โรงงานผลิตใบชา	๑	๑๓๐.๐
๒๓. โรงงานผลิตกึ่งสำเร็จรูป	๑	๕๐๐.๐
๒๔. โรงงานผลิตเกลือบริสุทธ์	๒	๑,๓๐๐.๐
๒๕. โรงงานผลิตนมพาสเจอร์ไรซ์	๑	๗๐๐.๐
๒๖. โรงงานผลิตแทนมและหนุบอ	๑	๕๐๐.๐
๒๗. โรงงานผลิตข้าวเกรียบกุ้ง	๑	๒๕๐.๐

ตารางที่ ๔๔

ยอดเงินอนุมัติให้ผู้แยกประเภทและชนิดอุตสาหกรรม (ต่อ/๖) (พันบาท)

อุตสาหกรรม	ตั้งแต่สำนักงานธกชฯ ริเริ่มกิจการ จนถึงสิ้นปีงบประมาณ ๒๕๑๔ รวม	
	ราย	เงิน
๒๘. โรงงานผลิตกาแฟผง	๑	๔๐๐.๐
รวม	๓๗	๒๔,๘๗๕.๐
๗. <u>อุตสาหกรรมอาหารสัตว์</u>		
๑. โรงงานผลิตมันสำปะหลังเส้น	๓๐	๘,๐๔๕.๐
๒. โรงงานผลิตมันสำปะหลังเม็ด	๔	๓,๖๕๕.๐
๓. โรงงานผลิตปลาป่น	๑๒	๔,๐๘๕.๐
๔. โรงงานผลิตอาหารสัตว์	๑๔	๕,๕๘๕.๐
๕. โรงงานอบข้าวฟ่าง	๑	๒๐๐.๐
๖. โรงงานบดใบกระถิน	๒	๒๕๐.๐
๗. โรงงานผลิตกระดูกป่น	๑	๑๕๐.๐
๘. โรงงานผลิตอาหารเสริมของสัตว์และพืช	๑	๕๕๐.๐
รวม	๑๒	๒,๑๖๒.๐
๘. <u>อุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์</u>		
๑. โรงงานผลิตสีผงและดินขาว	๒	๔๐๐.๐
๒. โรงงานทำน้ำยาซักแห้ง	๑	๒๗.๐
๓. โรงงานทำแป้งหัตถกรรม	๑	๑๒๐.๐
๔. โรงงานทำรูป	๒	๑๘๖.๐
๕. โรงงานทำยากันยุง	๒	๔๗๕.๐
๖. โรงงานผลิตไตอาตอเมเชียบเฮิร์ธ	๑	๒๐๐.๐
๗. โรงงานผลิตน้ำกลั่น (สำหรับแบตเตอรี่)	๑	๕๐.๐
๘. โรงงานผลิตออกซิเจนและอาเซทิลีน	๑	๓๐๐.๐
รวม	๑๒	๒,๑๖๒.๐
๙. <u>อุตสาหกรรมหัตถกรรม</u> (อย่างอื่นนอกจกทำด้วยโลหะ)		
๑. โรงงานผลิตซิลิกอน	๑	๖๐.๐
๒. โรงงานผลิตเครื่องเขียน	๓	๑,๐๐๐.๐
๓. โรงงานแกะสลักไม้	๑๓	๓,๖๖๕.๐

ตารางที่ ๔๔

ยอดเงินอนุมัติให้ผู้แยกประเภทและชนิดอุตสาหกรรม (ต่อ/๗) (พันบาท)

อุตสาหกรรม	ตั้งแต่สำนักงานธนกิจฯ ริเริ่มกิจการ จนถึงสิ้นปีงบประมาณ ๒๕๑๔ รวม	
	ราย	เงิน
๔. โรงงานแกะสลักหินสบู่	๒	๘๐.๐๐
๕. โรงงานเจียรไนพลอย	๔	๑,๕๑๕.๐๐
๖. โรงงานทอเสื่อกก	๓	๕๓๐.๐๐
๗. โรงงานผลิตหีบวัก	๗	๗๒๐.๐๐
๘. โรงงานทอผ้าติดกรรม	๒	๕๐๐.๐๐
๙. โรงงานผลิตกระดาษสา	๑	๑๐๐.๐๐
๑๐. โรงงานผลิตเครื่องนุก	๓	๕๘๐.๐๐
๑๑. โรงงานอัดรูปลงบนแผ่นไม้สัก	๒	๑๕๐.๐๐
๑๒. โรงงานทำตุ๊กตา	๑	๔๙๐.๐๐
๑๓. โรงงานผลิตเครื่องเฟอร์นิเจอร์หวาย	๑	๖๐.๐๐
๑๔. โรงงานทอผ้าด้วยมือ	๑	๖๐.๐๐
๑๕. โรงงานผลิตเฟอร์นิเจอร์และโต๊ะหมู่บูชา	๑	๑๕๐.๐๐
รวม	๕๒	๔,๗๑๖.๐๐
๑๐. อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยาง		
๑. โรงงานผลิตยางสำหรับโรงสีข้าว	๑	๕๕๐.๐๐
๒. โรงงานผลิตยางล้อรถเข็น	๑	๓๐๐.๐๐
๓. โรงงานผลิตยางรถจักรยานและจักรยานยนต์	๒	๘๘๘.๕๐
๔. โรงงานผลิตสายพานยาง	๒	๘๘๐.๐๐
๕. โรงงานผลิตรองเท้าและผลิตภัณฑ์ยาง	๖	๒,๘๙๐.๐๐
๖. โรงงานหล่อดอกยาง	๔	๑,๓๕๐.๐๐
๗. โรงงานผลิตยางลาเทกซ์	๑	๓๐๐.๐๐
๘. โรงงานผลิตและหล่อดอกยางรถยนต์	๒	๖๐๐.๐๐
๙. โรงงานผลิตลูกกอล์ฟ	๑	๕๐๐.๐๐
๑๐. โรงงานผลิตยางรัดของ	๑	๕๒๕.๐๐
๑๑. โรงงานผลิตยางฟองน้ำสังเคราะห์	๓	๑,๓๘๔.๐๐
๑๒. โรงงานผลิตตะโกล่งรถยนต์	๑	๕๐๐.๐๐
๑๓. โรงงานผลิตท่อน้ำและยางกันน้ำ	๑	๘๕๐.๐๐
รวม	๒๖	๑๑,๒๒๒.๕๐

ตารางที่ ๔๘

ยอดเงินอนุมัติให้ผู้แยกประเภทและชนิดอุตสาหกรรม (ต่อ/๘) (พันบาท)

อุตสาหกรรม	ตั้งแต่สำนักงานธนกิจฯ ริเริ่มกิจการ จนถึงสิ้นปีงบประมาณ ๒๕๑๙ รวม	
	ราย	เงิน
๑๑. อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์จากไม้		
๑. โรงงานผลิตไม้จันทน์	๑	๓๐๐.๐๐
๒. โรงงานผลิตลังไม้	๕	๑,๕๗๕.๐๐
๓. โรงงานผลิตภัณฑ์จากไม้	๑	๕๐.๐๐
๔. โรงงานเผาถ่านไม้	๔	๖๑๐.๐๐
๕. โรงงานผลิตโต๊ะจักรเย็บผ้า	๑	๔๐๐.๐๐
๖. โรงงานผลิตไม้อัดสำหรับทำเก้าอี้	๑	๑๐๐.๐๐
รวม	๑๓	๓,๐๓๕.๐๐
๑๒. อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์พลาสติก		
๑. โรงงานผลิตถุงพลาสติก	๒	๕๙๐.๐๐
๒. โรงงานผลิตเครื่องกันฝนพลาสติก	๑	๑๕๐.๐๐
๓. โรงงานผลิตร่มพลาสติก	๑	๒๐๐.๐๐
๔. โรงงานผลิตเชือกไนลอน	๒	๘๙๐.๐๐
๕. โรงงานผลิตภัณฑ์พลาสติก	๘	๒,๕๑๐.๐๐
๖. โรงงานผลิตพลาสติกเม็ด	๒	๕๕๐.๐๐
๗. โรงงานผลิตเชือกฟาง	๑	๒๐๐.๐๐
รวม	๑๗	๕,๐๙๐.๐๐
๑๓. อุตสาหกรรมต่อเรือและต่อตัวถังรถยนต์		
๑. โรงงานต่อเรือและคานเรือ	๙	๒,๕๔๙.๐๐
๒. โรงงานต่อตัวถังรถยนต์โดยสาร	๑๐	๕,๘๓๐.๐๐
๓. โรงงานต่อรถพ่วงบรรทุกไม้และเทรลเลอร์	๑	๔๙๐.๐๐
รวม	๒๐	๘,๘๖๙.๐๐
๑๔. อุตสาหกรรมประเภทอื่น ๆ		
๑. โรงงานประกอบตู้ลำโพงวิทยุ	๔	๔๙๕.๐๐
๒. โรงงานอุตสาหกรรมยาไทย	๓	๖๖๒.๐๐
๓. โรงงานเลี้ยงมุก	๑	๔๔๕.๐๐

ตารางที่ ๔๘

ยอดเงินอนุมัติให้ผู้แยกประเภทและชนิดอุตสาหกรรม (ต่อ/๔) (พันบาท)

อุตสาหกรรม	ตั้งแต่สำนักงานธนกิจฯ ริเริ่มกิจการ จนถึงสิ้นปีงบประมาณ ๒๕๑๔ รวม	
	ราย	เงิน
๔. โรงงานชักรีดเส้นผ้าด้วยเครื่องจักร	๒	๘๐๐.๐
๕. โรงงานผลิตสัตว์จากโยมะพร้าว	๓	๗๕๐.๐
๖. โรงงานทำน้ำจันทน์ยางและไต	๒	๒๐๐.๐
๗. โรงงานผลิตกระแสไฟฟ้า	๓	๙๕๐.๐
๘. โรงงานผลิตกระดาษขาว	๑	๒๐๐.๐
๙. โรงงานผลิตเส้นยอกทรง	๒	๕๐๐.๐
๑๐. โรงงานสกัดน้ำมันตะไคร้	๒	๔๓๐.๐
๑๑. โรงงานผลิตแผ่นแบตเตอรี่	๒	๑,๐๕๐.๐
๑๒. โรงงานผลิตทำนม	๒	๖๐๐.๐
๑๓. โรงงานผลิตสายร่มและไส้ตะเกียง	๑	๒๕๐.๐
๑๔. โรงงานถลุงแร่พลวง	๑	๕๐๐.๐
๑๕. โรงงานผลิตปุ๋ย	๒	๙๐๐.๐
๑๖. โรงงานผลิตเครื่องแก้ว	๑	๕๕๐.๐
๑๗. โรงงานผลิตเครื่องดนตรี	๑	๗๐.๐
๑๘. โรงงานสกัดน้ำมันมินต์	๗	๓,๑๑๐.๐
๑๙. โรงงานผลิตดินสอดำ	๑	๘๐๐.๐
๒๐. โรงงานผลิตของชำร่วยด้วยโลหะและพลาสติก	๑	๕๐๐.๐
๒๑. โรงงานผลิตฟัพสำหรับใช้กับแป้งผัดหน้า	๑	๗๕๐.๐
รวม	๔๔	๑๕,๓๐๒.๐
รวมทั้งสิ้น	๘๗๑	๒๖๒,๔๘๑.๐

ที่มา : สำนักงานธนกิจฯ

ตารางที่ ๔๔

การวิเคราะห์สัดส่วนเงินกู้ยืมจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม

๒๕๐๗-๒๕๑๔

		จำนวน (พันบาท)	%
๑. อุตสาหกรรมโลหะ			
๑) ผลิตภัณฑ์โลหะ	๒๖,๕๐๑		
๒) เครื่องจักร	๑๐,๒๘๑		
๓) ปรีภัณฑ์	๒๕,๒๐๔		
๔) หัตถกรรม	<u>๒,๖๓๗</u>	๖๔,๖๒๓	๒๔.๖
๒. อุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้าง		๔๖,๖๓๐	๑๗.๘
๓. อุตสาหกรรมเส้นใยและสิ่งทอ		๓๒,๐๐๑	๑๒.๒
๔. อุตสาหกรรมอาหาร		๒๙,๔๗๕	๑๑.๔
๕. อุตสาหกรรมอาหารสัตว์		๒๒,๔๕๘	๘.๕
๖. อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยาง		๑๑,๒๒๓	๔.๓
๗. อุตสาหกรรมปรีภัณฑ์		๙,๗๑๖	๓.๗
๘. อุตสาหกรรมต่อเรือและต่อตัวถังรถยนต์		๘,๔๖๙	๓.๒
๙. อุตสาหกรรมเครื่องเคือบดินเผา		๖,๓๖๐	๒.๔
๑๐. อุตสาหกรรมเครื่องหนัง		๕,๕๔๔	๒.๑
๑๑. อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์พลาสติก		๕,๐๙๐	๑.๙
๑๒. อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์จากไม้		๓,๐๓๕	๑.๒
๑๓. อุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์		๒,๑๖๒	๐.๘
๑๔. อุตสาหกรรมประเภทอื่น ๆ		<u>๑๔,๓๐๒</u>	<u>๕.๙</u>
	รวม	<u>๒๖๒,๔๘๘</u>	<u>๑๐๐.๐</u>

จากการวิเคราะห์ตารางข้างต้น อุตสาหกรรมโลหะ วัสดุก่อสร้างและเส้นใยสิ่งทอได้รับอนุมัติเงินกู้มากที่สุดในอัตรา ๒๔.๖%, ๑๗.๘% และ ๑๒.๒% ตามลำดับ เนื่องจากอุตสาหกรรมโลหะมีประเภทอุตสาหกรรมมากถึง ๕๔ ชนิดและมีผู้กู้มาก จึงได้รับอนุมัติเงินกู้มากที่สุด

ตารางที่ ๕๐

ยอดเงินที่อนุมัติให้กู้แยกเป็นรายจังหวัดในภาคต่าง ๆ

(พันบาท)

จังหวัด	ตั้งแต่สำนักงานธนกิจฯ ริเริ่มกิจการ จนถึงสิ้นปีงบประมาณ ๒๕๒๑ รวม	
	ราย	เงิน
<u>ภาคเหนือ</u>		
๑. เชียงใหม่	๔๔	๑๓,๘๘๕.๐
๒. ลำปาง	๓๑	๗,๔๓๒.๐
๓. ลำพูน	๑๘	๒,๔๒๕.๐
๔. เชียงราย	๑๔	๒,๓๕๐.๐
๕. พิชณุโลก	๖	๓,๒๕๐.๐
๖. อุตรดิตถ์	๘	๑,๗๖๐.๐
๗. กำแพงเพชร	๗	๑,๘๐๐.๐
๘. น่าน	๒	๑๒๐.๐
๙. ตาก	๑	๔๙๐.๐
๑๐. เพชรบูรณ์	๑	๒๐.๐
๑๑. สุโขทัย	๑	๓๕๐.๐
๑๒. พิจิตร	๑	๒๕๐.๐
รวม	๑๓๔	๓๔,๑๓๒.๐
<u>ภาคกลาง</u>		
๑. กรุงเทพมหานคร	๓๐๗	๑๑๓,๑๖๓.๐
๒. นนทบุรี	๑๐	๓,๙๙๙.๐
๓. สมุทรปราการ	๗๔	๓๒,๖๖๓.๐
๔. พระนครศรีอยุธยา	๑๖	๔,๔๓๐.๐
๕. สมุทรสาคร	๑๔	๗,๐๙๘.๕
๖. สมุทรสงคราม	๔	๑,๑๙๕.๐
๗. อ่างทอง	๑	๕๐.๐
๘. สิงห์บุรี	๓	๔๕๐.๐
๙. ปทุมธานี	๑๐	๓,๔๒๐.๐
๑๐. ลพบุรี	๙	๓,๘๓๑.๐
๑๑. สระบุรี	๓๐	๑๖,๘๗๐.๐
๑๒. นครสวรรค์	๙	๓,๒๕๔.๐
รวม	๔๙๒	๑๙๐,๔๒๓.๕

ตารางที่ ๕๐

ยอดเงินที่อนุมัติให้กู้แยกเป็นรายจังหวัดในภาคต่าง ๆ (ต่อ/๒) (พันบาท)

จังหวัด	ตั้งแต่สำนักงานธนกิจฯ ริเริ่มกิจการ จนถึงสิ้นปีงบประมาณ ๒๕๒๑ รวม	
	ราย	เงิน
<u>ภาคตะวันออก</u>		
๑. นครนายก	๗	๒,๑๕๐.๐
๒. ปราจีนบุรี	๑๕	๔,๑๒๖.๐
๓. ฉะเชิงเทรา	๕	๑,๓๕๐.๐
๔. ชลบุรี	๑๖	๖,๗๑๖.๐
๕. ระยอง	๑๙	๖,๕๖๔.๐
๖. จันทบุรี	๑๕	๔,๐๖๕.๐
๗. ตราด	๗	๑,๑๐๒.๕
รวม	๘๘	๒๕,๙๖๓.๕
<u>ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ</u>		
๑. นครราชสีมา	๔๕	๑๔,๘๖๔.๐
๒. ชัยภูมิ	๖	๑,๔๕๐.๐
๓. ขอนแก่น	๔๓	๙,๖๓๙.๐
๔. อุดรธานี	๒๔	๕,๒๒๔.๐
๕. หนองคาย	๖	๑,๔๕๐.๐
๖. เลย	๕	๑,๕๐๐.๐
๗. กาฬสินธุ์	๕	๗๙๐.๐
๘. อุบลราชธานี	๗	๓,๘๒๐.๐
๙. สุรินทร์	๒	๔๘๐.๐
๑๐. บุรีรัมย์	๑๕	๔,๐๖๕.๐
๑๑. ร้อยเอ็ด	๒	๔๐๐.๐
๑๒. สกลนคร	๔	๑,๑๒๐.๐
๑๓. นครพนม	๖	๑,๐๒๐.๐
๑๔. มหาสารคาม	๑	๔๘๕.๐
รวม	๑๘๑	๔๖,๒๙๗.๐

ตารางที่ ๕๐

ยอดเงินที่อนุมัติให้กู้แยกเป็นรายจังหวัดในภาคต่าง ๆ (ต่อ/๓) (พันบาท)

จังหวัด	ตั้งแต่สำนักงานธนกิจฯ ริเริ่มกิจการ จนถึงสิ้นปีงบประมาณ ๒๕๒๑ รวม	
	ราย	เงิน
<u>ภาคตะวันตก</u>		
๑. นครปฐม	๓๖	๑๑,๖๕๔.๐
๒. ราชบุรี	๓๘	๑๑,๗๗๑.๐
๓. กาญจนบุรี	๑๕	๓,๑๙๐.๐
๔. สุพรรณบุรี	๑๙	๖,๐๙๒.๐
๕. เพชรบุรี	๕	๒,๑๙๕.๐
รวม	๑๑๓	๓๕,๙๐๒.๐
<u>ภาคใต้</u>		
๑. ประจวบคีรีขันธ์	๗	๑,๕๒๐.๐
๒. สุราษฎร์ธานี	๖	๑,๕๕๐.๐
๓. พังงา	๒	๖๕๕.๐
๔. นครศรีธรรมราช	๑๗	๕,๑๙๕.๐
๕. ภูเก็ต	๕	๙๒๕.๐
๖. นราธิวาส	๓	๙๓๐.๐
๗. ปัตตานี	๑	๒๓๐.๐
๘. สตูล	๓	๕๕๐.๐
๙. พัทลุง	๒	๖๓๐.๐
๑๐. ยะลา	๒	๓๖๐.๐
๑๑. ระนอง	๒	๓๘๐.๐
๑๒. ชุมพร	๓	๗๖๐.๐
๑๓. กระบี่	๑	๑๕๐.๐
รวม	๗๖	๑๙,๙๖๓.๐

ที่มา : สำนักงานธนกิจฯ

ตารางที่ ๕๑

การวิเคราะห์สัดส่วนเงินกู้แยกตามภาคต่าง ๆ ๒๕๐๗-๒๕๒๑

ภาค	จำนวนเงิน (พันบาท)	%
กรุงเทพมหานคร	๑๑๔, ๓๔๘	๓๒.๔
ภาคกลาง	๗๗, ๒๖๑	๒๑.๙
ภาคเหนือ	๓๔, ๑๓๒	๙.๗
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	๔๖, ๒๙๗	๑๓.๑
ภาคตะวันออก	๒๕, ๙๖๔	๗.๓
ภาคตะวันตก	๓๔, ๙๐๒	๙.๙
ภาคใต้	๑๙, ๙๖๓	๕.๗
รวม	๓๕๒, ๙๖๗	๑๐๐.๐

หมายเหตุ กรุงเทพมหานครมีการปรับปรุงตัวเลขจำนวนเงินเล็กน้อย

จากการวิเคราะห์ตารางข้างต้น อุตสาหกรรมขนาดย่อมในกรุงเทพมหานครได้กู้เงินมากที่สุดถึง ๓๒.๔% แสดงถึงลักษณะการกระจายอุตสาหกรรมขนาดย่อมในประเทศว่า กรุงเทพฯ ยังเป็นแหล่งอุตสาหกรรม ทั้ง ๆ ที่มีพื้นที่น้อยกว่าภาคอื่น ๆ ทั้งนี้เพราะเป็นศูนย์กลางการค้าอุตสาหกรรม การคมนาคมขนส่งมีสิ่งอำนวยความสะดวกมากมาย และยังแสดงให้เห็นได้ว่าอุตสาหกรรมขนาดย่อมในกรุงเทพมหานครสามารถหาหลักทรัพย์ค้ำประกันเงินกู้ได้ดีกว่าอุตสาหกรรมที่ตั้งอยู่ต่างจังหวัด จึงสามารถได้รับอนุมัติให้กู้ได้

ตารางที่ ๕๒

ยอดเงินที่อนุมัติให้กู้แยกตามขนาดของเงินที่อนุมัติ
เปรียบเทียบปีงบประมาณ ๒๕๒๐ กับปีงบประมาณ ๒๕๒๑

(พันบาท)

วงเงินกู้ (บาท)	ปีงบประมาณ ๒๕๒๐				ปีงบประมาณ ๒๕๒๑			
	จำนวนราย		ยอดเงินกู้		จำนวนราย		ยอดเงินกู้	
	ราย	%	เงิน	%	ราย	%	เงิน	%
ต่ำกว่า ๑๐๐,๐๐๐	๑	๑.๒๑	๕.๐	๐.๐๑	๗	๘.๒๔	๔๔๐.๐	๐.๙๘
๑๐๐,๐๐๐ "	๗	๘.๔๓	๘๙๐.๐	๑.๙๒	๗	๘.๒๔	๙๕๐.๐	๒.๑๒
๒๐๐,๐๐๐ "	๑๕	๑๘.๐๗	๓,๒๐๐.๐	๖.๙๓	๗	๘.๒๔	๑,๕๖๐.๐	๓.๕๗
๓๐๐,๐๐๐ "	๔	๔.๘๒	๑,๒๐๐.๐	๒.๖๐	๙	๑๐.๕๘	๒,๘๐๐.๐	๖.๒๔
๔๐๐,๐๐๐ "	๒	๒.๔๑	๘๕๐.๐	๑.๘๘	๑๐	๑๑.๗๖	๔,๐๓๐.๐	๙.๙๘
๕๐๐,๐๐๐ "	๕๔	๖๕.๐๖	๔๐,๐๕๐.๐	๘๖.๗๐	๔๕	๕๒.๙๘	๓๕,๑๐๐.๐	๗๘.๒๑
รวม	๘๓	๑๐๐	๔๐,๑๙๕.๐	๑๐๐	๘๕	๑๐๐	๔๔,๘๘๐.๐	๑๐๐

ที่มา : สำนักงานธนกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม

ในปี ๒๕๒๐ และ ๒๕๒๑ ผู้กู้มีความต้องการเงินกู้ และได้รับอนุมัติในวงเงินระหว่าง ๕ แสนถึง ๑ ล้านบาทมากที่สุด โดยมีอัตราร้อยละ ๘๖.๗๐ ในปี ๒๕๒๐ และลดลงเป็นร้อยละ ๗๘.๒๑ ในปี ๒๕๒๑

ตารางที่ ๕๓

ระยะเวลาการชำระคืนเงินกู้

ปี ๒๕๐๗ - ๒๕๑๘

ระยะเวลา (ปี)	จำนวนราย	จำนวนเงินกู้ (พันบาท)	%
๓	๕๔	๘,๗๕๙.๐	๓.๗๒
๔	๒๐๔	๔๔,๐๐๗.๐	๑๘.๖๙
๕	๓๖๐	๙๘,๔๓๕.๕	๔๑.๘๐
๕ ปี	๑	๑๐๐.๐	๐.๐๔
๖	๒๓๐	๗๑,๔๒๘.๐	๓๐.๓๓
๗	๓๐	๑๒,๐๒๑.๐	๕.๑๐
๘	๑	๓๐๐.๐	๐.๑๓
๑๐	๑	๔๕๐.๐	๐.๑๘
รวม	๘๘๑	๒๓๕,๕๐๑.๐	๑๐๐.๐๐

ที่มา : สำนักงานธนกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม

ตามตารางข้างต้น จะเห็นว่าสำนักงานธนกิจฯ มีการอนุมัติเงินกู้ในระยะเวลา
 ค่อนข้างยาว คือ ส่วนใหญ่จะมีอายุหนี้ในระหว่าง ๕-๖ ปี

ตารางที่ ๕๔

จำนวนคนงานที่เพิ่มขึ้นตามโครงการหลังจากได้รับอนุมัติให้กู้เงินแล้ว

ปี	จำนวนโรงงาน	คนงานที่มีอยู่เดิม	คนงานที่เพิ่มขึ้นตามโครงการ	เพิ่ม (ลด)
๒๕๑๘	๗๒	๑,๓๕๘	๒,๑๙๑	๘๓๓
๒๕๑๙	๖๐	๙๘๗	๑,๖๗๐	๖๘๓
๒๕๒๐	๘๓	๑,๖๗๑	๒,๕๘๖	๙๑๕
๒๕๒๑	๘๕	๑,๑๙๑	๑,๙๗๘	๗๘๗

ที่มา : สำนักงานธนกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม

จากตารางข้างต้นสรุปได้ว่า ผลประโยชน์ต่อเศรษฐกิจ เมื่อมีการตั้งหรือขยายโรงงาน ก็คือทำให้มีการจ้างงาน (Employment) เพิ่มขึ้น จากตารางเป็นเพียงการเพิ่มการจ้างงาน เฉพาะผู้มาขอกู้ซึ่งเป็นลูกค้าของสำนักงานธนกิจฯ เท่านั้น ผู้ไม่ได้มาขอกู้จากสำนักงานธนกิจฯ ยังมีจำนวนอีกมากซึ่งก็ก่อให้เกิดผลประโยชน์ในตนเองเดียวกัน

ตารางที่ ๕๕

ยอดเงินทุนเดิมของอุตสาหกรรมที่ได้รับอนุมัติให้กู้เงินไปแล้ว

จากปี ๒๕๑๗ - ๒๕๒๑

ปี	จำนวนราย	เงินทุนเดิม (บาท)
๒๕๑๗	๔๓	๓๕,๔๐๓,๑๕๖.-
๒๕๑๘	๗๒	๗๗,๔๒๒,๐๘๒.-
๒๕๑๙	๖๐	๖๘,๗๓๓,๔๑๐.-
๒๕๒๐	๘๓	๑๕๓,๘๗๒,๓๗๕.-
๒๕๒๑	๘๕	๕๔,๘๘๐,๐๐๐.-

ที่มา : สำนักงานธนกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม

ตามตารางพอจะแสดงให้เห็นว่า ความสำคัญของการกระดมเงินทุนจากภาคเอกชน มาลงทุนในอุตสาหกรรมขนาดย่อมในปีต่าง ๆ ควรจะได้รับการกระตุ้นให้ลงทุนเพิ่มขึ้น ซึ่งต้องพึ่งสถาบันการเงินช่วยเหลือ การลงทุนจึงจะสำเร็จผลตามโครงการ ทำให้เศรษฐกิจขยายตัว เกิดมูลค่าเพิ่ม เป็นส่วนสำคัญที่รัฐบาลควรต้องสนับสนุนอย่างยิ่ง

ข้อจำกัดในการดำเนินงานและทางเลือก

บทบาทของสำนักงานธนกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม กระทรวงอุตสาหกรรม ได้ช่วยเหลือพัฒนาอุตสาหกรรมขนาดย่อมในประเทศไทยได้มากพอสมควร จึงพิสูจน์ได้ว่าเป็นนโยบายถูกต้องของรัฐในการจัดตั้งสถาบันแห่งนี้ อย่างน้อยที่สุดก็ได้ช่วยเหลือความเดือดร้อนทางการเงินของผู้ประกอบการ ซึ่งมองในด้านเอกชน (Micro) และพัฒนาเศรษฐกิจซึ่งมองในด้านประเทศส่วนรวม (Macro) ควบคู่กันไป สิ่งสำคัญที่สำนักงานธนกิจฯ ได้ปฏิบัติมาคือ

- ก. ให้สินเชื่อระยะยาวแก่ผู้ประกอบการตั้งแต่ ๔ ปีขึ้นไปมากกว่า ๔๖% ของสินเชื่อทั้งหมด ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้กู้ต้องการมาก และจากผลการสำรวจในปี ๒๕๑๔ ผู้กู้ดำเนินการสำเร็จตามโครงการถึง ๔๖.๖๒%
- ข. ให้สินเชื่อแก่ภาคต่าง ๆ ในชนบทมากกว่า ๖๗% เป็นการพัฒนาเศรษฐกิจของชนบทและสามารถลดช่องว่างของรายได้ (Income Gap) และขจัดความเหลื่อมล้ำทางสังคม
- ค. สร้างแหล่งงานให้คนมีงานทำจากการขยายตัวของอุตสาหกรรมขนาดย่อมปีละหลายพันคน
- ง. ช่วยสนับสนุนการก่อตั้งโรงงานใหม่แก่ผู้ประกอบการรายใหม่ประมาณ ๒๓% ของเงินให้กู้ทั้งหมด ทั้งเป็นการกระตุ้นให้ระดมทุนจากภาคเอกชนมาลงทุนในอุตสาหกรรม ซึ่งจะเห็นได้จากยอดเงินทุนเดิมของผู้กู้ตั้งแต่ปี ๒๕๑๗-๒๕๒๑ มีถึง ๓๘๐ ล้านบาทแทนที่จะเอาเงินส่วนนี้ไปเก็บไว้เฉย ๆ
- จ. การตั้งสำนักงานธนกิจฯ ทำให้รัฐบาลทราบภาวะอุตสาหกรรมต่าง ๆ ได้ดี โดยได้ศึกษาจากข้อเท็จจริง รู้ถึงปัญหาอุปสรรคของภาคเอกชน จะได้ใช้เป็นแนวทางกำหนดนโยบายอุตสาหกรรมของประเทศได้

อย่างไรก็ดี การช่วยเหลือต่าง ๆ ของสำนักงานธนกิจฯ ก็มีขอบเขตจำกัดมาก มีข้อจำกัดทางด้านระเบียบกฎข้อบังคับและการบริหารงาน ฯลฯ ทำให้การบริการช่วยเหลือไม่เพียงพอและไม่ทั่วถึง จึงเป็นที่น่าเสียดายว่า สถาบันแห่งนี้ น่าจะอำนวยประโยชน์มากกว่าที่เป็นอยู่ปัจจุบัน ข้อจำกัดที่เด่นชัดพอจะประมวลได้ดังต่อไปนี้คือ

๑. ขาดความคล่องตัวในการบริหารงาน ไม่มีอิสระจากการประเมินหลักทรัพย์ เพราะเงินให้กู้ยืมส่วนใหญ่เป็นเงินของธนาคารกรุงไทย จำกัด ทำให้เกิดความล่าช้าและสิ้นเปลืองและความขัดแย้งระหว่างกันได้

๒. จำนวนเงินทุนให้กู้ขึ้นอยู่กับงบประมาณแผ่นดินเพียงอย่างเดียว (ไม่รวมเงินสมทบของธนาคารกรุงไทย) สำนักงานธนกิจฯ ไม่สามารถขยายเงินทุนโดยการออกพันธบัตรเงินกู้หรือเพิ่มทุนได้ ทำให้เงินให้กู้ถูกจำกัดยากที่จะขยาย

๓. ฐานะของสำนักงานธนกิจฯ เป็นแบบกึ่งราชการเท่านั้น พนักงานเป็นเพียงลูกจ้าง ศักดิ์ศรีและสิทธิต่าง ๆ ที่แตกต่างจากข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ ไม่เป็นผลดีต่อผู้ทำงาน

๔. จากคำขอเงินตั้งแต่ปี ๒๕๐๗-๒๕๒๐ มีจำนวนทั้งสิ้น ๖๗๘ ล้านบาท แต่ผู้ขอได้รับอนุมัติให้กู้เพียง ๓๐๘ ล้านบาท อัตราที่ถูกปฏิเสธมีถึง ๕๕.๕๒% นับว่าเป็นอัตราที่สูงในจำนวนที่ถูกปฏิเสธนี้ ปัญหาเรื่องหลักทรัพย์มีมากที่สุด ซึ่งธนาคารกรุงไทยให้ความสำคัญกับหลักทรัพย์มากเกินไป

๕. สำนักงานธนกิจฯ จำกัดวงเงินให้กู้เพียงรายละไม่เกิน ๑ ล้านบาท ซึ่งเป็นจำนวนที่ตั้งไว้เมื่อหลายปีมาแล้ว แต่ดูจากอัตราเงินเฟ้อในปัจจุบันนี้ ค่าของเงินบาทลดลงไปทุกวัน เงินจำนวน ๑ ล้านบาทจึงเป็นวงเงินที่น้อยเกินไปสำหรับความต้องการของผู้ประกอบอุตสาหกรรมขนาดย่อมในปัจจุบัน

๖. สำนักงานธนกิจฯ มีสำนักงานแห่งเดียวในกรุงเทพมหานคร ไม่มีสาขาในต่างจังหวัด ถึงแม้ว่าทางสำนักงานธนกิจฯ ให้ผู้กู้สามารถติดต่อกับสาขาต่าง ๆ ของธนาคารกรุงไทยได้ แต่ก็ไม่ค่อยได้ผล จะเห็นได้ว่าในปี ๒๕๑๘ ผู้ขอผู้มาติดต่อที่สำนักงานธนกิจฯ ถึง ๗๔.๕๕% ยื่นผ่านธนาคารกรุงไทย สาขาต่างจังหวัดเพียง ๒๐.๕๖% ทั้ง ๆ ที่เงินอนุมัติให้กู้ในต่างจังหวัดมีถึง ๖๗% จึงควรจะมีขั้วงานสาขาของสำนักงานธนกิจฯ เองมากกว่านี้

๗. ในกรณีที่จะใช้เครื่องจักรเป็นหลักทรัพย์ประกัน ก็จะต้องจดทะเบียนเครื่องจักรตามพระราชบัญญัติจดทะเบียนเครื่องจักรเสียก่อน แต่การจดทะเบียนเครื่องจักร

ไม่ได้รับความสะดวกเพราะสำนักงานทะเบียนเครื่องจักรมีเจ้าหน้าที่น้อย และในต่างจังหวัดก็
ยังไม่มีสำนักงานจดทะเบียนเครื่องจักร นอกจากนั้น เครื่องจักรที่จะจำนองจะต้องตั้งอยู่ใน
โรงงานที่ดินของผู้ขอกู้ ประมาณว่าต้องเสียเวลาจดทะเบียนเครื่องจักรแต่ละครั้ง ๑^๒ - ๒
เดือน

๘. อุตสาหกรรมขนาดย่อมนอกกฎหมาย ซึ่งไม่มีใบอนุญาตตั้งโรงงานและใบ
อนุญาตประกอบโรงงาน มีเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะในกรุงเทพมหานครควรจะได้รับความ
ช่วยเหลือทางการเงินเช่นกัน แทนที่ปล่อยให้ล้มลุกคลุกคลานหรือล้มเลิกกิจการไปโรงแล้วโรง
เล่า การช่วยเหลืออัฐจากรัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นสิ่งจำเป็น โดยหามาตรการให้
การจดทะเบียนอย่างถูกต้องและควบคุมอย่างใกล้ชิด เพื่อทางราชการจะได้มีข้อมูลอุตสาหกรรม
เพื่อการวางแผนพัฒนาอุตสาหกรรมที่ถูกต้องสมบูรณ์

๙. สำนักงานธนกิจฯ ไม่มีโครงการค้ำประกันสินเชื่อ (Credit Guarantee
Scheme) ทำให้ผู้ขอกู้เงินที่มีหลักทรัพย์ค้ำประกันไม่เพียงพอ แต่มีโครงการดีไม่สามารถกู้เงิน
ได้

๑๐. สำนักงานธนกิจฯ ไม่มีโครงการให้เช่าซื้อเครื่องจักร (Machinery
Hire-Purchase) และเข้าร่วมทุนในกิจการอุตสาหกรรมขนาดย่อม (Equity Financing)

๑๑. สำนักงานนี้ยังเป็นหน่วยงานขนาดเล็กมีพนักงานน้อย ผู้กู้ไม่เสื่อมใสศรัทธา

๑๒. ขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดี เนื่องจากเงินทุนให้กู้มีจำกัดตามที่กล่าวมาแล้ว
ในข้อ ๒ ทำให้เกิดปัญหาว่า ถ้ามีการประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึงแล้ว ย่อมมีผู้มาขอกู้มาก
สำนักงานธนกิจฯ จะมีเงินให้กู้เพียงพอหรือไม่ จึงเป็นสาเหตุสำคัญในการลดการเผยแพร่
กิจการ

ทางเลือก เพื่อให้สำนักงานธนกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อมสามารถบริการด้านการเงินสมบูรณ์
แบบยิ่งขึ้น ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับที่ ๔ รัฐบาลมีแนวทางสนับสนุนให้มีการปรับปรุงการ
ดำเนินงานของสำนักงานธนกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม โดยจัดให้เป็นหน่วยงานอิสระไม่ขึ้นอยู่
กับกระทรวงอุตสาหกรรม และไม่ผูกพันกับธนาคารกรุงไทย ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถดำเนินการ

ได้อย่างคล่องตัว เช่นเดียวกับ บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย^๑

ทางเลือกที่จะยกฐานะของสำนักงานธนกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว นอกจากจะตั้งเป็นบริษัทเอกชนเท่าที่ได้กล่าวไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ แล้ว ยังสามารถจัดตั้งเป็นรัฐวิสาหกิจได้ ๓ ทางคือ

๑. จัดตั้งเป็นสถาบันการเงินพิเศษเพื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม คือตั้งเป็นธนาคารอุตสาหกรรมขนาดย่อม เช่นเดียวกับธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ซึ่งตั้งขึ้นโดยกฎหมายฉบับพิเศษ

๒. จัดตั้งเป็นบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม ซึ่งรัฐบาลถือหุ้นทั้งหมดหรือถือหุ้นใหญ่เช่นเดียวกับ Small Business Finance Corporation ของประเทศญี่ปุ่นและอีกหลาย ๆ ประเทศ

๓. จัดตั้งเป็นหน่วยงานเฉพาะสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมในธนาคารของรัฐที่มีอยู่ เช่น ธนาคารกรุงไทย ธนาคารออมสิน โดยให้หน่วยงานนี้ปราศจากข้อผูกมัดจากระเบียบธนาคารพาณิชย์ทั่วไป เช่น ให้เงินกู้ระยะยาวและสินเชื่อรูปอื่นได้ ผ่อนปรนเรื่องหลักทรัพย์ค้ำประกัน เป็นต้น

อย่างไรก็ดี ในต่างประเทศ รัฐบาลได้ส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดย่อมอย่างจริงจัง โดยจัดตั้งธนาคารหรือสถาบันการเงินของรัฐเพื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม จะยกตัวอย่างดังรายชื่อต่อไปนี้คือ

ก. สถาบันการเงินของรัฐ (Wholly Government Owned Institutions)

ชื่อ

ประเทศ

1. The Small Business Administration

สหรัฐอเมริกา

^๑ กระทรวงอุตสาหกรรม, "การพัฒนาอุตสาหกรรม", กระทรวงอุตสาหกรรม '๒๑ (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ประชาพาณิชย์, ๒๕๒๑), หน้า ๗๗.

<u>ชื่อ</u>	<u>ประเทศ</u>
2. The Development Bank	คานาดา, ออสเตรเลีย, สหภาพอัฟริกาใต้
3. The Central Institute for Medium-term Credit to Small and Medium Industry	อิตาลี
4. The Small Business Finance Corporation	ญี่ปุ่น
5. The National Small Industry Corporation	อินเดีย
6. The Rural Industrial Development Authority	มาเลเซีย
7. The Industrial Bank	อิรัก
8. The Government Development Bank	เปโตรโตรีโก
The Industrial Development Company	เปโตรโตรีโก
9. The Industrial Development Corporation	จาไมก้า
10. The Industrial Bank	อาเจนติน่า
11. The Economic Development Corporation	ชิลี
12. The National Development Institute	นิคารากัว
13. The Industrial Development Corporation	เคนยา
14. The Federal Loans Board of Nigeria	ไนจีเรีย
15. The Development Bank of Ethiopia	เอธิโอเปีย

ข. สถาบันการเงินซึ่งรัฐบาลถือหุ้นใหญ่

<u>ชื่อ</u>	<u>ประเทศ</u>
1. The Netherlands Middle-class Bank	เนเธอร์แลนด์
2. The Industrial Credit Company of Ireland	ไอร์แลนด์
3. The Swedish Industrial Credit Bank	สวีเดน
4. The Norwegian Bank of Industry	นอร์เวย์
5. The Industrial Finance Corporation of Finland	ฟินแลนด์
6. The Artisan Bank of Israel	อิสราเอล
7. The Bank of Northeast Brazil	บราซิล

<u>ชื่อ</u>	<u>ประเทศ</u>
8. The Industrial Bank of Bolivia	โบลิเวีย
9. The Popular Bank of Columbia	โคลัมเบีย
10. The Industrial Bank of Peru	เปรู
11. The Korean Small and Medium Industry Bank	เกาหลี

การจัดตั้งสถาบันการเงินของรัฐเป็นสิ่งพึงกระทำ ส่วนข้อดีข้อเสียของการตั้งสถาบันการเงินในรัฐวิสาหกิจนั้น ดร. Robert W. Davenport แห่งสถาบันวิจัยมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด (Stanford Research Institute) ได้กล่าวไว้ดังนี้คือ

ข้อดี

๑. นโยบายในการช่วยเหลืออุตสาหกรรมขนาดย่อม จะกระทำได้ดีที่ตรงตามวัตถุประสงค์ของรัฐ เพราะไม่ใช่สถาบันเพื่อแสวงหากำไร
๒. เป็นสถาบันการเงินพิเศษที่อำนวยความสะดวกตรงตามความต้องการของผู้ประกอบการคือ ให้เงินกู้ทั้งระยะสั้นและระยะยาว อัตราดอกเบี้ยต่ำ ฯลฯ
๓. เอกชนไม่พร้อมที่จะดำเนินธุรกิจประเภทนี้ อาจเป็นเพราะมีความเสี่ยงสูงและผลตอบแทนไม่คุ้ม
๔. สถาบันการเงินของรัฐ สามารถหาแหล่งเงินทุนจากต่างประเทศได้ง่ายกว่าไม่มีอุปสรรคด้านการขยายวงเงินทุน
๕. สถาบันการเงินนี้ รัฐต้องยอมรับความเสี่ยง โดยเป็นผู้บุกเบิกและศึกษาทดลองเพื่อหามาตรการช่วยเหลือที่ถูกต้อง ธุรกิจเอกชนอาจทำได้ยากในเบื้องต้น
๖. เมื่อสถาบันการเงินของรัฐดำเนินการไปได้ด้วยดีแล้ว จะได้เป็นตัวช่วยองแก่สถาบันการเงินของเอกชนในการแข่งขันบริการให้สินเชื่อแก่อุตสาหกรรมขนาดย่อมเพิ่มมากขึ้น

ข้อเสีย

๑. การดำเนินงานของสถาบันการเงินของรัฐ จะอยู่ภายใต้ความกดดันทางการเมืองไม่มากนัก

๒. การคอร์ปชั่นและการเล่นพรรคเล่นพวกมักเกิดขึ้น
๓. มีพิธีรีตองและเงื่อนไขในการกู้เงินมากมาย ผู้กู้ไม่ได้รับความสะดวก
๔. รัฐบาลจะกลายเป็นเจ้าหนี้รายใหญ่ของอุตสาหกรรมขนาดย่อม

สำหรับประเทศไทย การพิจารณาตัดสินใจในเรื่องนี้ขึ้นอยู่กับคณะรัฐมนตรี ผู้เขียนใคร่ขอแสดงความคิดเห็นว่า ในสภาพปัจจุบันการยกฐานะเป็นรูปรัฐวิสาหกิจยังเหมาะสมอยู่ รัฐบาลควรให้ความช่วยเหลืออย่างใกล้ชิด เพราะอุตสาหกรรมขนาดย่อมแตกต่างกับอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ กล่าวคือ เงินทุนและหลักทรัพย์มีน้อยมาก ถ้าต้องเอาหลักทรัพย์ไปจำนองขอกู้กับบริษัทเอกชนแล้ว ก็เชื่อได้ว่ากู้ไม่ได้และตกอยู่ในสภาพเก่า เพราะเป้าหมายของบริษัทเอกชน คือต้องการกำไรสูงสุดและหลีกเลี่ยงความเสี่ยง บุคคลหรือนิติบุคคลที่มีหลักทรัพย์มากมักมีฐานะการเงินดี มีกิจการมั่นคง บริษัทเอกชนถือว่าเป็นลูกค้าที่ดี มีความปลอดภัยเท่ากับช่วยเหลือผู้มั่งมีให้มั่งมียิ่งขึ้นนั่นเอง และบริษัทเอกชนยังไม่สนใจเงินกู้รายย่อย ๆ ทำให้วัตถุประสงค์ในการช่วยเหลือผู้มีกำลังทรัพย์น้อยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำในทางเศรษฐกิจถูกมองข้ามไป นอกจากนี้ บริษัทเอกชนจะคิดดอกเบี้ยเงินกู้ในอัตราต่ำยอมทำได้ยาก เพราะต้องคำนึงถึงต้นทุนของเงิน (Cost of Fund) จะเห็นได้ว่าปัจจุบันอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของบริษัทเงินทุนแห่งประเทศไทยคือ ๑๒% ต่อปี ส่วนสำนักงานธนกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อมเพียง ๔.๕% ต่อปีเท่านั้น

ถ้าจะพิจารณาผลการดำเนินงานของสำนักงานธนกิจฯ ในฐานะหน่วยราชการหน่วยหนึ่งเท่าที่ผ่านมา ก็สามารถช่วยเหลือปัญหาการเงินของผู้ประกอบอุตสาหกรรมขนาดย่อมได้ดี และสำนักงานธนกิจฯ เองก็เจริญก้าวหน้าตามลำดับ ไม่เหมือนกับรัฐวิสาหกิจบางแห่งที่เต็มไปด้วยปัญหา เพราะลักษณะงานผิดกัน

มาตรการเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของการช่วยเหลือด้านการเงิน

มาตรการที่รัฐบาลจะส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมขนาดย่อม นอกจากยกฐานะสถาบันการเงินเพื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม ซึ่งให้เงินกู้ระยะสั้น ระยะยาว และให้บริการแนะนำปรึกษาปัญหาของธุรกิจแล้ว ภาครัฐควรมีมาตรการช่วยเหลือทางการเงินในรูปแบบต่าง ๆ โดยความร่วมมือระหว่างสถาบันการเงินของรัฐและสถาบันการเงินของเอกชน ดังนี้คือ

๑. โครงการค้ำประกันสินเชื่อ (Credit Guarantee Scheme)

โครงการค้ำประกันสินเชื่อเหมาะสมอย่างยิ่งกับการพัฒนาอุตสาหกรรมขนาดย่อม เนื่องจากผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดย่อมขาดแคลนหลักทรัพย์ค้ำประกัน เมื่อไปขอกู้เงินจากสถาบันการเงินต่าง ๆ ฉะนั้น ธนาคารแห่งประเทศไทยซึ่งเป็นสถาบันการเงินของรัฐบาลควรจะมีบทบาทในด้านค้ำประกันสินเชื่อนี้ ในกรณีที่ผู้กู้มีหลักทรัพย์ไม่เพียงพอแต่มีโครงการดี (Sound Project) และมีหลักฐานการลงทุนแน่นอน การดำเนินงานอาจจะทำได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม ทางตรงคือ ธนาคารแห่งประเทศไทยจะเป็นผู้ค้ำประกันเอง และทางอ้อมก็คือ ธนาคารแห่งประเทศไทยตั้งกองทุนเพื่อการค้ำประกันสินเชื่อขึ้นและมอบหมายให้สถาบันการเงินเพื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมหรือสมาคมอุตสาหกรรมขนาดย่อมเป็นผู้ดำเนินการ

โครงการฯ นี้ต่างประเทศได้ดำเนินการมานานแล้วและมีผลดี เช่น ประเทศญี่ปุ่น ตั้งสมาคมประกันสินเชื่อมาแล้ว ๔๕ ปี ประเทศอินเดียมีโครงการนี้มา ๑๔ ปี ยังมีประเทศสหรัฐอเมริกา คานาดา เนเธอร์แลนด์ ที่ประสบผลสำเร็จในโครงการนี้ ตัวอย่างโครงการค้ำประกันสินเชื่อในบางประเทศ เช่น

ก. โครงการค้ำประกันสินเชื่อของประเทศไทย

สมาคมค้ำประกันสินเชื่อได้ตั้งขึ้นในปี ๑๙๓๐ ณ เมืองโตเกียว เกียวโต และโอซาก้า ซึ่งเป็นเขตอุตสาหกรรม โครงการนี้ได้รับความนิยมและแพร่หลายไปอย่างรวดเร็ว ได้มีการปรับปรุงการจัดองค์การให้ดีขึ้น และรัฐบาลได้ออกพระราชบัญญัติการจัดตั้งสมาคมสินเชื่อขึ้นในปี ๑๙๕๓ สมาคมสินเชื่อได้รับอุดหนุนด้านการเงินจากรัฐบาลท้องถิ่น (Prefectural Government) และเทศบาล (Municipal Governemtn)

หน้าที่ของสมาคมค้ำประกันสินเชื่อ คือ

- (๑) พิจารณาวิเคราะห์ค้ำขอเงิน
- (๒) ค้ำประกันเงินกู้ที่ได้รับอนุมัติให้กู้จากสถาบันการเงินต่าง ๆ ในกรณีที่ผู้กู้มีหลักทรัพย์ไม่เพียงพอ
- (๓) ตรวจสอบโรงงานของผู้กู้ ประเมินความสามารถในการดำเนินงาน และฐานะกิจการ

- (๔) ประเมินมูลค่าหลักทรัพย์ แต่ไม่เข้มงวดเหมือนธนาคารพาณิชย์
- (๕) ตรวจสอบชื่อเสียงของกิจการและความประพฤติส่วนบุคคลของผู้กู้

ตามวิธีปฏิบัติงานของ Saka Prefecture Small and Medium Enterprise Credit Association นั้น ใช้เวลาการตรวจสอบเพื่ออนุมัติคำประกันสินเชื่อประมาณ ๒ สัปดาห์ แต่ในบางกรณี อาจจะอนุมัติทันทีถ้ามี "ตัวรับเงิน" เป็นหลักทรัพย์คำประกัน

ข้อบกพร่องของระบบการคำประกันสินเชื่อนี้ก็คือ หลังจากสมาคมฯ อนุมัติการคำประกันแล้ว ก็จะมีขาดการติดต่อกับผู้กู้จนกว่าจะมีการผิดนัดชำระหนี้เกิดขึ้น เมื่อมีการผิดนัดชำระหนี้ สมาคมจะจ่ายเงินให้แก่สถาบันการเงินผู้ให้กู้และรับผิดชอบเรียกเก็บหนี้แทน

วงเงินการคำประกันสินเชื่ออย่างสูงไม่เกิน ๑๐ ล้านเยนต่อผู้ประกอบการหนึ่งราย และไม่เกิน ๓๐ ล้านเยนต่อสหกรณ์หนึ่งราย สมาคมได้ทำสัญญากับสถาบันการเงินต่าง ๆ เช่น ธนาคารพาณิชย์ ซึ่งเป็นผู้ให้กู้แก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมตามสัญญา อุตสาหกรรมขนาดย่อมซึ่งมีเงินทุนต่ำกว่า ๑ ล้านเยนก็สามารถใช้บริการคำประกันนี้ได้

ระยะเวลาการคำประกันนั้น ถ้าเงินกู้เพื่อใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียน (Working Capital) สมาคมเข้าคำประกันระหว่าง ๓ เดือนถึง ๑ ปี ถ้าเป็นเงินกู้ระยะยาว คำประกันระหว่าง ๑-๓ ปี ค่าธรรมเนียมคำประกันคิดเฉลี่ยประมาณ ๒% ต่อปี ในเมืองโตเกียว ค่าธรรมเนียมคำประกันขึ้นอยู่กับหลักทรัพย์ สมาคมคิดระหว่าง ๑.๗%-๒.๕% ต่อปี สำหรับเงินกู้ที่มากกว่า ๕๐๐,๐๐๐ เยน และคิดค่าธรรมเนียมคำประกัน ๐.๕-๑.๕% สำหรับเงินกู้จำนวนน้อย ในเมืองโอซาก้า ค่าธรรมเนียมคำประกันอยู่ระหว่าง ๑.๓%-๑.๘% ต่อปี ผู้กู้เป็นผู้จ่ายและยังต้องชำระค่าดอกเบี้ยเงินกู้ต่างหากด้วย

ข. โครงการคำประกันสินเชื่อเพื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมของประเทศ

อินเดีย

รัฐบาลกลางของอินเดียได้ประกาศใช้ Credit Guarantee Scheme for Small Scale Industry เพื่อส่งเสริมให้สถาบันการเงินต่าง ๆ ให้กู้ยืมแก่กิจการอุตสาหกรรมขนาดย่อมมากขึ้น โดยแต่งตั้งให้ธนาคารกลางแห่งประเทศอินเดียเป็น

Guarantee Organization รับประกันความเสียหายจากการที่สถาบันการเงินให้กู้ยืมแก่กิจการอุตสาหกรรมขนาดย่อม สถาบันการเงินที่อยู่ภายใต้โครงการนี้ต้องได้รับอนุมัติจากรัฐบาลกลางก่อน

การให้กู้ยืมเงินที่อยู่ในข่ายได้รับประกันตามโครงการนี้ได้แก่ การให้กู้ยืมแก่กิจการอุตสาหกรรมขนาดย่อมในลักษณะเป็นทุนหมุนเวียน เงินกู้ระยะยาว เงินกู้มีกำหนดผ่อนชำระ การออกเลตเตอร์ออฟเครดิต การรับรองและค้ำประกันการชำระเงิน เป็นต้น แต่จะไม่รวมถึงการออกหนังสือค้ำประกันการปฏิบัติตามสัญญา เงินให้กู้ยืมที่อยู่ภายใต้การคุ้มครองโดย Export Credit and Guarantee Corporation Ltd. โดยรัฐบาลกลางหรือรัฐบาลแห่งรัฐ เงินให้กู้ยืมที่ไม่เป็นไปตามแนวทางควบคุมเครดิตของธนาคารกลางแห่งประเทศไทย และเงินให้กู้ยืมเพื่อการชำระหนี้สินเดิม

ค่าธรรมเนียมการรับประกันคิดเพียงร้อยละหนึ่งในสิบต่อปี โดยคิดจากยอดเงินให้กู้ยืมหรือยอดคงค้างแล้วแต่อย่างใดจะสูงกว่า

เมื่อเงินกู้ภายใต้โครงการนี้เสียหาย รัฐบาลจะจ่ายชดเชยให้ร้อยละ ๗๕ ของยอดหนี้ที่เสียหายหรือยอดเงินที่ค้ำประกัน เงินที่ให้กู้ยืมที่เสียหายและได้รับการจ่ายชดเชยให้แล้ว หากสถาบันการเงินสามารถเรียกคืนได้ จำนวนเท่าใด จะต้องแบ่งตามส่วน โดยจ่ายคืนให้รัฐบาลสามในสี่ส่วน และที่เหลือเป็นของสถาบันการเงินนั้นเอง

ค. โครงการค้ำประกันสินเชื่อของประเทศสหรัฐอเมริกา

เพื่อให้การค้าและการอุตสาหกรรมได้รับผลประโยชน์จากนโยบายเครดิตของรัฐ กฎหมายธนาคารกลางซึ่งออกในปี ๑๙๓๔ อนุญาตให้ธนาคารกลาง (Federal Reserve Banks) ให้กู้เงินเพื่อการลงทุนในเครื่องจักรและโรงงานได้ ถ้าหากว่าบริษัทหรือเอกชนนั้นไม่สามารถหาจากแหล่งอื่นได้ (ความจริงธนาคารกลางไม่ต้องการทำหน้าที่เป็นนายธนาคารพาณิชย์ แต่ต้องการส่งเสริมทางการค้าและการอุตสาหกรรมในขณะที่มีภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ) ในขณะเดียวกัน ธนาคารกลางก็สนับสนุนให้สถาบันการเงินอื่นให้เงินกู้เพื่อการลงทุนดังกล่าว โดยยอมรับผิดชอบค่าใช้จ่ายคืนให้ถึง ๓๐% ของเงินที่ให้กู้ ถ้าหากมีการสูญเสียเกิดขึ้น นโยบายนี้ใช้ได้ผลดี

๒. การเช่าซื้อเครื่องจักร (Machinery Hire-Purchase)

การที่โรงงานอุตสาหกรรมขนาดย่อมต้องลงทุนในเครื่องจักรอุปกรณ์ในระยะเริ่มต้นก็ต หรือเมื่อโรงงานเจริญเติบโต จำเป็นต้องขยายเครื่องจักรก็ต วิธีการเช่าซื้อเครื่องจักร โดยให้ผู้ซื้อสามารถผ่อนชำระระยะยาวได้ เป็นวิธีหนึ่งที่มีประสิทธิภาพในประเทศกำลังพัฒนาและกระทำได้ ๓ วิธีคือ

- (๑) ผู้ขายเครื่องจักร (Suppliers) เป็นผู้ให้ผ่อนชำระ
- (๒) บริษัทเงินทุนต่าง ๆ เป็นผู้ให้ผ่อนชำระ
- (๓) สถาบันการเงินเพื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม เป็นผู้ให้ผ่อนชำระ

ในกรณีผู้ขายเครื่องจักรเป็นผู้ให้เครดิต ก็มักจะคิดดอกเบี้ยอัตราสูง แต่ก็มีผู้ขายจำนวนไม่น้อยขายเครื่องจักรด้วยเงินสด ส่วนบริษัทเงินทุนต่าง ๆ ในปัจจุบันมีการให้เช่าซื้อเครื่องจักรน้อยมาก ^๒ นอกจากรถยนต์

ฉะนั้น สถาบันการเงินเพื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมควรจะมีบริการด้านนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสนับสนุนการเช่าซื้อเครื่องจักรที่ผลิตได้เองภายในประเทศ และกระตุ้นให้บริษัทเงินทุนให้สินเชื่อค้ำประกันสินเชื่อให้

เมื่อเร็ว ๆ นี้ บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย มีโครงการจัดตั้งบริษัทบริการให้เช่าสินทรัพย์ร่วมกับบริษัท Orient Leasing Co., Ltd. (ญี่ปุ่น) และบริษัทเงินทุนระหว่างประเทศ (IFC) เพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าวขึ้นในอนาคตอันใกล้

๓. การเข้าร่วมทุนในกิจการอุตสาหกรรม (Equity Financing)

ในประเทศญี่ปุ่นมีสถาบันการเงิน เรียกว่า Small Business Investment Companies (SBICs) ซึ่งรัฐบาลถือหุ้นอยู่ด้วย ทำหน้าที่ช่วยเหลืออุตสาหกรรมขนาดย่อมในเงินลงทุนโดยเข้าร่วมถือหุ้น กิจการที่มีสิทธิขายหุ้นให้แก่ SBICs ได้ ต้องมีเงินทุนไม่เกิน

^๒ จากการสำรวจของผู้เขียน

๕๐ ล้านเยน และอยู่ในประเภทอุตสาหกรรมที่กำหนดไว้ เป็นกิจการที่มีความก้าวหน้าพอสมควร ใน ๒ ปีที่ผ่านมา กิจการนั้นต้องมีการจ่ายเงินปันผลไม่ต่ำกว่า ๑๐% ต่อปี SBICs ไม่หวังที่จะเข้าไปควบคุมกิจการหรือเป็นหนึ่งในคณะกรรมการบริหาร เพียงแต่หวังเป็นที่เลี้ยงให้คำแนะนำปรึกษาอย่างใกล้ชิด ฉะนั้น เจ้าหน้าที่ของ SBICs กับผู้บริหารระดับสูงของกิจการนั้น ๆ จะมีการพบปะเป็นประจำและทำรายงานเสนอต่อ SBICs โครงการนี้ตั้งขึ้นตั้งแต่ปี ๑๙๖๓ และประสบผลดี

สถาบันการเงินของเอกชน เช่น ธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน บริษัทเงินทุนแห่งประเทศไทย กฎหมายอนุญาตให้ร่วมทุนกับกิจการอื่นได้ทั้งนั้น จึงน่าที่รัฐบาลจะกระตุ้นให้สถาบันการเงินเหล่านี้ทำ Equity Financing มากขึ้น ในขณะเดียวกัน สถาบันการเงินเพื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมควรถือเป็นหน้าที่โดยตรงที่จะขยายการช่วยเหลือด้วยวิธีดังกล่าวอย่างทั่วถึง

๔. Refinancing

เพื่อเป็นการกระตุ้นให้สถาบันการเงินของเอกชนโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ธนาคารพาณิชย์และบริษัทเงินทุนให้เงินกู้ระยะยาวแก่อุตสาหกรรมขนาดย่อมมากขึ้น หรือให้เงินกู้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สมาคมอุตสาหกรรมขนาดย่อม ธนาคารแห่งประเทศไทย อาจจะทำกำหนดเงินให้กู้แก่สถาบันการเงินเหล่านี้ เป็นระยะยาวในอัตราดอกเบี้ยต่ำในสัดส่วนที่สัมพันธ์กับเงินให้กู้แก่อุตสาหกรรมจากสถาบันการเงินของเอกชน

ในประเทศอินเดีย ธนาคารกลางจะ Refinancing แก่สถาบันการเงินที่กำหนด ซึ่งให้กู้ยืมแก่กิจการอุตสาหกรรมเป็นการให้กู้ยืมเงินเพื่อซื้อสังหาริมทรัพย์หรือบางส่วนของเงินทุนหมุนเวียนที่มีกำหนดชำระคืนระยะยาว จำนวนเงินที่ Refinance ไม่เกินร้อยละ ๘๐ ของยอดเงินที่ให้กู้ยืมแก่กิจการอุตสาหกรรม ระยะเวลาของการ Refinance อยู่ในระหว่าง ๓-๑๐ ปี สำหรับธนาคารพาณิชย์ ส่วนสถาบันการเงินอื่นไม่เกิน ๒๕ ปี อัตราดอกเบี้ยการ Refinance ที่ธนาคารคิดสูงสุดไม่เกินร้อยละ ๗ และต่ำสุดร้อยละ ๓.๕ ต่อปี และสถาบันการเงินเรียกเก็บจากผู้กู้ยืมได้ไม่เกินสูงสุดร้อยละ ๑๐.๕ และต่ำสุดร้อยละ ๗ ต่อปี

๕. การรับช่วงซื้อลดตั๋วเงิน (Rediscounting Facilities)

การรับช่วงซื้อลดตั๋วเงินจากอุตสาหกรรมขนาดย่อมเป็นโครงการดีและธนาคารแห่งประเทศไทยเพิ่งจะมีมาตรการช่วยเหลืออุตสาหกรรมขนาดย่อมด้านรับช่วงซื้อลดตั๋วสัญญาใช้เงินเมื่อเดือนพฤศจิกายน ๒๕๒๑ และยังไม่ปรากฏว่ามีผู้ไปขายลดตั๋วตามที่กล่าวมาแล้วในบทที่ ๔ อาจจะเป็นเพราะระเบียบการขายลดตั๋วเงินที่มีมากไปจนผู้กู้ไม่สามารถปฏิบัติตามได้และระยะเวลาให้กู้สั้นคือครั้งละเพียง ๑๒๐ วันเท่านั้น ทำให้มองเห็นว่าไม่จูงใจเลย ในขณะที่ผู้กู้ต้องเตรียมเอกสารทุกอย่างและเปิดเผยข้อมูลของตน และธนาคารพาณิชย์ยังขอหลักทรัพย์ค้ำประกันอีก แต่ได้เงินกู้มาเพียง ๕,๐๐๐ บาทต่อตั๋วเงินหนึ่งฉบับเท่านั้น ฉะนั้นธนาคารแห่งประเทศไทยน่าจะขยายเวลาการรับช่วงซื้อลดเป็น ๑-๒ ปี และอุตสาหกรรมขนาดย่อมที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานครไม่ควรห้ามใช้บริการนี้ เพราะความเป็นจริงโรงงานได้ตั้งไปก่อนหน้าประกาศนี้นานแล้ว อนึ่ง ถ้าการรับซื้อลดตั๋วเงินของอุตสาหกรรมขนาดย่อมไม่นับเป็นสินทรัพย์เสี่ยง (Risk Assets) ของธนาคารพาณิชย์ได้ ธนาคารพาณิชย์ก็จะสามารถเพิ่มการรับซื้อลดมากขึ้น นอกจากนี้ ธนาคารแห่งประเทศไทยควรขยายการรับช่วงซื้อลดตั๋วเงินจากบริษัทเงินทุนและสถาบันการเงินเพื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมเช่นกัน เพื่อให้โครงการดังกล่าวเกิดประโยชน์จริง ๆ แทนที่เป็นเพียงโครงการที่ประกาศไว้อย่างสวยหรูเท่านั้น

๖. สมาคมอุตสาหกรรมขนาดย่อม

ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดย่อม นอกจากจะพึ่งแหล่งเงินทุนจากภายนอกแล้ว การช่วยเหลือซึ่งกันและกันยังเป็นสิ่งสำคัญโดยการตั้งเป็นสมาคมอุตสาหกรรมขนาดย่อมขึ้น และมีบทบาทช่วยเหลือสมาชิกด้านการเงินได้ทางหนึ่ง

ประเทศไทยมีสมาคมการค้าอุตสาหกรรมขนาดย่อมตั้งขึ้นมาเมื่อปี ๒๕๑๔ สิ่งที่สำคัญที่สุดคือ เข้าค้ำประกันสินเชื่อแก่สมาชิกของสมาคมฯ ต่อสถาบันการเงินต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเข้าค้ำประกันการเช่าซื้อเครื่องจักร^๓ ซึ่งสมาคมสามารถทำได้ แต่

^๓ สัมภาษณ์พงษ์สิน ศิริรัตน์, อุปนายกสมาคมการค้าอุตสาหกรรมขนาดย่อม, ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๒.

ปัจจุบันสมาคมตั้งมาแล้ว ๒ ปี มีสมาชิกประมาณ ๒๐๐ ราย ก็ยังไม่มียุทธศาสตร์ด้านนี้ ผู้เขียนเห็นว่า สมาคมการค้าอุตสาหกรรมขนาดย่อมน่าจะตระหนักเรื่องนี้เพื่อประโยชน์และความเป็นปึกแผ่นของอุตสาหกรรมขนาดย่อมเหมือนเช่นสมาคม Credit Associations และ Credit Cooperatives ในประเทศญี่ปุ่นซึ่งให้บริการสมาชิกอย่างได้ผล
